

Πάτμος

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Στην τοιχογραφία, ο «ισχυρός Άγγελος» και ο Ιωάννης στο 10ο κεφάλαιο.

«Ο έχων τον Υιό έχει την ζωή. Ο μη έχων τον Υιό του Θεού δεν έχει την ζωή».

Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος (1η Ιω. Ε 12)

Ε. Η έκτη (6η) σάλπιγγα στο 10ο κεφάλαιο.

Μάιος 2013

Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleio.gr

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

(Ο ισχυρός άγγελος, και το μικρό βιβλίο)

Και είδον άλλον άγγελον ισχυρόν καταβαίνοντα εκ του ουρανοῦ, περιβεβλημένον νεφέλην, και ή ίρις επί της κεφαλῆς αὐτοῦ, και τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ήλιος, και οί πόδες αὐτοῦ ὡς στύλοι πυρός,

10-2 και ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ βιβλίον ἀνεωγμένον. και ἔθηκε τὸν πόδα αὐτοῦ τὸν δεξιὸν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ εὐώνυμον ἐπὶ τῆς γῆς,

10-3 και ἔκραξε φωνῇ μεγάλη ὡσπερ λέων μυκάται. και ὅτε ἔκραξεν, ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ τὰς ἐαυτῶν φωνάς.

10-4 Και ὅτε ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ, ἔμελλον γράφειν· και ἤκουσα φωνὴν εκ του ουρανοῦ λέγουσαν· σφράγισον ἃ ἐλάλησαν αὐτῶν ἐπτὰ βρονταὶ, και μὴ αὐτὰ γράψῃς.

10-5 Και ὁ άγγελος, ὃν είδον ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς, ἤρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὴν δεξιὰν εἰς τὸν ουρανόν

10-6 και ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ὃς ἔκτισε τὸν ουρανόν και τὰ ἐν αὐτῷ και τὴν γῆν και τὰ ἐν αὐτῇ και τὴν θάλασσαν και τὰ ἐν αὐτῇ, ὅτι χρόνος οὐκέτι ἔσται.

10-7 ἀλλ' ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς φωνῆς του ἑβδομοῦ αγγέλου, ὅταν μέλλῃ σαλπίζειν, και ἐτελέσθη τὸ μυστήριον του Θεοῦ, ὡς εὐηγγέλισε τοὺς δούλους αὐτοῦ τοὺς προφήτας.

10-8 Και ή φωνή ήν ἤκουσα εκ του ουρανοῦ, πάλιν λαλοῦσα μετ' ἐμοῦ και λέγουσα· ὑπάγε λάβε τὸ βιβλιδάριον τὸ ἀνεωγμένον ἐν τῇ χειρὶ του αγγέλου του ἐστῶτος ἐπὶ τῆς θαλάσσης και ἐπὶ τῆς γῆς.

10-9 και ἀπῆλθα πρὸς τὸν άγγελον, λέγων αὐτῷ δοῦναί μοι τὸ βιβλιδάριον. και λέγει μοι· λάβε και κατάφαγε αὐτό, και

Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό, ντυμένο με νεφέλη, και το ουράνιο τόξο πάνω στο κεφάλι του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι,

10-2 και έχει στο χέρι του ένα βιβλίο ανοιγμένο. Και έθεσε το πόδι του το δεξιό πάνω στη θάλασσα και το αριστερό πάνω στη γη,

10-3 και έκραξε με φωνή μεγάλη όπως ακριβώς βρυχάται (με βροντερή φωνή) το λιοντάρι. Και όταν έκραξε, λαλήσανε οι επτά βροντές τις δικές τους φωνές.

10-4 Και όταν λαλήσανε οι επτά βροντές, επρόκειτο να γράφω. Αλλά άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Σφράγισε αυτά που λαλήσανε οι επτά βροντές και μην τα γράψεις.

10-5 Και ο άγγελος, που είδα να στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του το δεξιό στον ουρανό

10-6 και ορκίστηκε σ' Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έχτισε τον ουρανό και όσα υπάρχουν σ' αυτόν, και τη γη και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, και τη θάλασσα και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, ότι χρόνος πια δεν υπάρχει.

10-7 Αλλά στις ημέρες της φωνῆς του ἑβδομοῦ αγγέλου, ὅταν μέλλῃ να σαλπίζει, τότε ἐπιτελέστηκε τὸ μυστήριον του Θεοῦ, καθώς εὐαγγέλισε (χαροποιά προ-ανάγγειλε) στους δικούς του δούλους, τους προφήτες.

10-8 Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει. Πήγαινε, λάβε το μικρό βιβλίο το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη.

10-9 Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντάς του να μου δώσει το βιβλίο το μικρό. Και

πικρανεῖ σου τὴν κοιλίαν, ἀλλ' ἐν τῷ στόματί σου ἔσται γλυκὺ ὡς μέλι.

10-10 καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγέλου καὶ κατέφαγον αὐτό, καὶ ἦν ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι γλυκὺ· καὶ ὅτε ἔφαγον αὐτό, ἐπικράνθη ἡ κοιλία μου.

10-11 καὶ λέγουσί μοι· δεῖ σε πάλιν προφητεῦσαι ἐπὶ λαοῖς καὶ ἔθνεσι καὶ γλώσσαις καὶ βασιλεῦσι πολλοῖς.

μου λέει. Λάβε και κατάφαγέ το· και θα σου πικράνει την κοιλιά, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι.

10-10 Και έλαβα το βιβλίο από το χέρι του αγγέλου και το κατάφαγα και ήταν στο στόμα μου σαν μέλι γλυκό· αλλά όταν το έφαγα, πικράθηκε η κοιλιά μου.

10-11 Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς.

10.01. Σχόλιο.

Μας είπε προηγουμένως ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ότι από τρεις πληγές, φωτιά και καπνό και θειάφι, σκοτώθηκε το (ένα) τρίτο των ανθρώπων. **«Και οι υπόλοιποι από τους ανθρώπους, που δεν σκοτώθηκαν με τις πληγές αυτές, δεν μετάνιωσαν... Και δεν μετάνιωσαν από τους φόνους που έκαναν, ούτε από τις μαγείες τους, ούτε από την πορνεία τους, ούτε από τις κλεψιές τους.»** (9-20, 21)

Αν και δεν υπάρχει πνεύμα μετανοίας στους ανθρώπους, ο Θεός δεν επιτρέπει την τελεία εξόντωσή τους, αλλά βλέπουμε, στο εξεταζόμενο τώρα κεφάλαιο, ότι επεμβαίνει φιλόανθρωπα και αποκαθιστά την ειρήνη στις ψυχές και τα σώματα των εμπολέμων, δηλ. στο πνευματικό και υλικό πεδίο, δίνοντας παράταση στη ζωή της ανθρωπότητας.

Επισημίσαμε ήδη ότι η πνευματική φθορά προηγείται της υλικής. Πρώτα οι άνθρωποι επιλέγουν μέσα στην καρδιά τους το καλό ή το κακό, και κατόπιν λένε ή πράττουν σύμφωνα με ότι επέλεξαν. **«Διότι από την καρδιά εξέρχονται διαλογισμοί πονηροί, φόνοι μοιχείες, πορνείες, κλοπές, ψευδομαρτυρίες, βλασφημίες»** (Ματθ. στ-21). **«Και διότι όπου είναι ο θησαυρός σας, εκεί είναι και η καρδιά σας»**, μας διδάσκει ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Λουκ. Ιβ-34). Γίνεται αντιληπτό επομένως ότι, για τα μεμονωμένα άτομα αλλά και τις κοινωνίες, η αντικατάσταση των πνευματικών αξιών από εμπαθή προσκόλληση στα εγκόσμια (στη σάρκα, το χρήμα και την μάταιη δόξα), και η υποβάθμιση της ευσεβούς Ορθόδοξης πίστης σε μια μορφή ψυχρής θρησκευολογικής γνώσης, προκαλεί απομάκρυνση από τον Χριστό, δηλ. αποστασία, και επομένως επισπεύδει την έλευση του Αντιχρίστου καθώς και τη Συντέλεια που ακολουθεί αμέσως μετά.

10.05. Η Αποκάλυψη μας φανερώνει και στο υλικό πεδίο, διά των σημείων των σαλπίγγων που ηχούν διαδοχικά, το σταδιακό αλλά γρήγορο στις έσχατες μέρες που ζούμε προχώρημα στο **«μυστήριο της ανομίας»**, το οποίο ήδη ενεργείται στον καιρό του αποστόλου Παύλου καθώς ο ίδιος μας βεβαιώνει (2η Θεσ. Β-7) και θα φθάσει να ολοκληρωθεί επί του τελικού Αντιχρίστου.

Το κέντρο της Αποκάλυψης είναι η Εκκλησία και το νόημά της είναι πνευματικό, αλλά επί πλέον βοηθάει τους πιστούς, με τα περιγραφόμενα σημάδια στο υλικό πεδίο, να αντιληφθούν την γενικότερη κατάσταση των ψυχών στην εποχή τους. Δηλ. φανερώνει την αληθινή πνευματική κατάσταση που είναι η αιτία των συμφορών, που αυξάνουν πλησιάζοντας στο τέλος του κόσμου. Έτσι **οι πιστοί δεν πλανώνται από το κοσμικό πνεύμα που ενδιαφέρεται μόνο για την πρόσκαιρη ζωή στη Γη**, και στηριζόμενο στις γήινες επιστήμες θεωρεί ότι όλα προοδεύουν. Μπορούν να διακρίνουν τα σημεία των καιρών και τους ψευδοπροφήτες, ώστε να μην νομίζουν ότι σε ένα σάπιο από την ηθική διαφθορά και αιρέσεις κόσμο, μπορούμε να πορευόμαστε προς το καλύτερο. Αντίθετα, ανάλογα και με τις προειδοποιήσεις της Αποκάλυψης, πρέπει οι πιστοί να παρατηρούν το προχώρημα στην **αποδόμηση του πολιτισμού από όσους βρίσκονται κάτω από την επήρεια καταστροφικών πνευμάτων**,

των οποίων μεγαλύτερο είναι ο Αβαδδών ή Απολλύων που αργότερα θα κατοικήσει στον Αντίχριστο. Αυτό προκαλεί ενωρίτερα τον Γενικό ή Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, στον οποίο ο Σατανάς έχει συγκεκριμένη και ελεγχόμενη αποστολή, γι' αυτό και το όνομά του είναι σχετικό μ' αυτήν: Απολλύων, επειδή δραστηριοποιούμενος κυριεύει το νου των φιλοπόλεμων ηγετών του κόσμου για να απωλέσει μία μεγάλη μερίδα του αμετανόητου κόσμου.

10.10. Εκτός από τα ορατά πρόσωπα, η συμμετοχή των αόρατων πνευματικών δυνάμεων είναι καθοριστική στα πράγματα της Γης. Προηγουμένως μάθαμε για την καταστροφική επέμβαση των πονηρών πνευμάτων. Στο κεφάλαιο αυτό θα δούμε την ευεργετική επέμβαση των δυνάμεων του Θεού.

Από την αρχή η Αποκάλυψη φανερώνει ότι όσα γράφονται σ' αυτήν αφορούν πρώτα και κύρια την Εκκλησία, έτσι όπως αυτή απαρτίζεται από τις κατά τόπους Εκκλησίες των πιστών μέχρι την Συντέλεια: **«Ό,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες»** (Α 11), προστάζει η φωνή σαν σάλπιγγα του Κυρίου, τον Ιωάννη. Και πάλι: **«Γράψε, λοιπόν, αυτά που είδες, και αυτά που γίνονται και όσα μέλλουν να γίνουν μετά από αυτά».** (1, 19). Ο Κύριος προστάζοντας αυτά στον Ιωάννη, όπως περιγράφεται στην αρχή του βιβλίου, δεν εμφανίζεται με απλό τρόπο και μορφή ανθρώπινη, αλλά είναι **«όμοιος με Υίο ανθρώπου».** Η όψη Του είναι όπως όταν ο ήλιος φέγγει με την (πλήρη) δύναμή του, ακτινοβολώντας τη δόξα της Θεότητός Του, και στο σώμα Του έχει προσλάβει τα χαρακτηριστικά των Αγίων, που ενώθηκαν μαζί Του με το Μυστήριο του Βαπτίσματος, γι' αυτό είναι **«η φωνή Του σαν βοή από νερά πολλά».** Επειδή μετά το βάπτισμα οι άγιοι τελειώθηκαν με δοκιμασίες, γι' αυτό βλέπει τα πόδια Του **«σαν νά' ταν πυρακτωμένα μέσα σε καμίνι».**

10.15. Ανάλογη είναι η εμφάνιση του **«ισχυρού αγγέλου»** στο τέλος του καταστροφικού (τρίτου παγκοσμίου) πολέμου που αναφέρει εδώ ο Ιωάννης: **«Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό, ντυμένο με νεφέλη, και το ουράνιο τόξο πάνω στο κεφάλι του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο, και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι».**

Και στον «άγγελο» αυτό, το πρόσωπό του λάμπει σαν τον ήλιο, και τα πόδια του είναι σαν πύρινοι στύλοι. Και είχε περιβληθεί νεφέλη, που σημαίνει ότι πρόκειται για σωματική εμφάνιση του Κυρίου: **«Άλλωστε και ο Ησαΐας διά της νεφέλης εννόησε την σάρκα (του Κυρίου)»** λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης.¹

«Ο Κύριος, ο Άγγελος της μεγάλης βουλής, κατεβαίνει από τον ουρανό ντυμένος με ένα σύννεφο σάρκας. Όπως επίσης και ο Ησαΐας λέει: «Ίδού, ο Κύριος κάθεται επάνω σε νεφέλη κούφη, και θα έρθει στην Αίγυπτο», αναφέρει και ο Αιδέσιμος Μπηντ.² Ακόμη και κατά τον Ιουδαίο ιστορικό Ιώσηπο³ μετά την έξοδο των Ιουδαίων από την Αίγυπτο, η νεφέλη που κάλυπτε τη σκηνή και οδηγούσε τον Ισραήλ **«σήμαινε την επιφάνεια του Θεού».** Και όπως επίσης εξηγεί ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης: **«Στον μεγάλο Μωυσή διά φωτός άρχισε η εμφάνιση του Θεού, μετά διά νεφέλης διαλέγεται μ' αυτόν ο Θεός, κατόπιν επειδή ήδη είχε γίνει (πνευματικά) υψηλότερος και τελειότερος βλέπει τον Θεό σε γνόφο».**⁴

¹ **«...άλλως τε και τοῦ Ἡσαΐου τὴν σάρκα διὰ τῆς νεφέλης νοήσαντος· Ἰδοὺ γάρ, φησί, Κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέλης κούφης». Και «ὁ γὰρ τότε ἐν τῷ στύλῳ τῆς νεφέλης λαλήσας Θεὸς μετὰ ταῦτα ἐφανερῶθη ἐν σαρκί».** (Αγίου Γρηγορίου Νύσσης στους ψαλμούς, τ. 5, σ. 106). «Νεφέλη κούφη» λέγεται και η Παρθένος εκ της οποίας την σάρκα έλαβε ο Κύριος Ιησούς Χριστός, διότι δεν εβαρύνθη με σπέρμα για να Τον γεννήσει: **«Νεφέλην κούφην εικότως ὁ λόγος τὴν Παρθένον ἐκάλεσεν, ὅτι ἀνθρωποποιῶ σπέρματος βάρος οὐκ ἐδέξατο».**

² Από το βιβλίο του Edward Marshall «Η ερμηνεία της Αποκάλυψης» υπό του Αιδέσιμου Μπηντ (Venerable Bede ή Beda, +735). Κάθε αναφορά στον Μπηντ θα είναι από αυτό το βιβλίο. Ησαΐας, κεφ. 19: **«Ίδού Κύριος κάθεται ἐπὶ νεφέλης κούφης και ἤξει εἰς Αἴγυπτον»...**

³ **«...παρῆν δ' ἡ νεφέλη και στᾶσα ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐσήμαινε τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Θεοῦ».** (Flavius Josephus, Ιουδαϊκή αρχαιολογία, βιβλίο 3ο, κεφ. 310). Διότι πράγματι αναφαίρεται ότι η νεφέλη ακτινοβολούσε τη λαμπρότητα (δόξα) του Κυρίου: **«...και οὐκ ἠδύνατο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἐπλησεν δόξα Κυρίου τὸν οἶκον».** (Γ Βασ. Η-11)

⁴ **«...Τῷ μεγάλῳ Μωϋσῇ διὰ φωτός ἤρξατο ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπιφάνεια, μετὰ ταῦτα διὰ νεφέλης αὐτῷ ὁ Θεὸς διαλέγεται, εἶτα ὑψηλότερος και τελειότερος ἤδη γενόμενος ἐν γνόφῳ τὸν Θεὸν βλέπει».** (15η ομιλ. τ. 6, σ.322).

10.20. Και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος βεβαιώνει: **«Έτσι πάντα φαίνεται ο Θεός. Διότι νεφέλη και γνόφος κυκλικά γύρω του, και: Κάθεται επί νεφέλης κούφης, και πάλι: Ο θέσας νέφη την επίβασή του, και: Νεφέλη τον πήρε από τα μάτια τους, και: Ως Υιός ανθρώπου ερχόμενος επί των νεφελών. Για να πιστεύσουν λοιπόν, ότι παρά του Θεού η φωνή προφέρεται, από εκεί (εκ της νεφέλης) έρχεται»** (κατά την Μεταμόρφωση).⁵ Και σε ομιλία του στις Πράξεις των Αποστόλων λέει ο ιερός Χρυσόστομος ότι η νεφέλη είναι αποκλειστικό σύμβολο της θείας δυνάμεως: **«διότι δεν φαίνεται πουθενά κάποια άλλη δύναμη να είναι επί νεφέλης».**

Οι αγγελικές δυνάμεις συνοδεύουν τον Χριστό στις εμφανίσεις του, και έτσι θα συμβεί κατά την Δευτέρα Παρουσία καθώς εξηγεί ο ίδιος ο Κύριος στους Αποστόλους την παραβολή των ζιζανιών: **«ο δε θερισμός είναι συντέλεια του αιώνας, οι δε θερισταί άγγελοι...»** Και: **«έτσι θα γίνει στην συντέλεια του αιώνας. Θα εξέλθουν οι άγγελοι και θα διαχωρίσουν τους πονηρούς εκ μέσου των δικαίων»**, (Ματθ. Ιγ-49). Στη Συντέλεια γενική θα είναι η σύναξη των αγγέλων μαζί με την ένδοξη παρουσία του Κυρίου: **«Όταν δε έλθει ο υιός του ανθρώπου εν τη δόξη Αυτού και πάντες οι άγιοι άγγελοι μετ' Αυτού, τότε θα καθίσει επί θρόνου δόξης Αυτού».** (Ματθ. Κε-31). Από τον άγιο Οικουμενίο (10ος αιώνας) συμπεραίνουμε ότι στην αναφορά της νεφέλης περιέχεται η έννοια των αγγελικών ταγμάτων: **«Νομίζω δε ότι κατά κάποιο τρόπο η θεία Γραφή ονομάζει τους αγίους αγγέλους νεφέλες διά το ελαφρόν αυτών και μετάρσιον και για την κίνησή τους στον αέρα...»** (Ερμην. στην Αποκ.).

Και οι άγιοι Καππαδόκες ερμηνευτές της Αποκάλυψης **Ανδρέας και Αρέθας**, σαν νεφέλες εννόησαν τους αγίους αγγέλους και τους ανθρώπους που συνοδεύουν τον Χριστό, όπως στον καιρό της 2ας Παρουσίας: **«Νεφέλες όμως μπορεί να νοούνται και οι ασώματες αγγελικές δυνάμεις (Ανδρέας - Αρέθας), σύμφωνα με το ψαλμικό «ο θέσας νέφη την επίβασή Του»** (Ψαλμ. Ργ 2). **Επίσης: «Μπορεί να πρόκειται περί των Αγίων «των θεοφιλώς βιούντων» (Αρέθας, Δίδυμος Αλεξανδρείας) σύμφωνα με το λόγο του αποστόλου Παύλου, που λέει πως κατά τη Δευτέρα Παρουσία θα αρπαγούν (οι άγιοι) «σε νεφέλες, σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα»** (Α Θεσ. Δ 17)».⁶

Επομένως η εμφάνιση του ισχυρού αγγέλου είναι εμφάνιση του Χριστού μαζί με αγγελικές δυνάμεις, αλλά και αγίους ανθρώπους, που αποτελούν επίσης το «σώμα» Του, και έλαβαν κατόπιν αγώνων την διακριτική πνευματική γνώση που είναι πυρ που δεν μπορεί να αναμιχθεί με κοσμικές πλάνες αλλά ως χόρτα τις κατακαίει, και με αυτούς ο Κύριος πορεύεται σαν με πύρινα πόδια: **«και τα πόδια του σαν πύρινοι στύλοι».** **Είναι**, λέει ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης, **«ζωή ο Κύριος, διά του οποίου γίνεται κατά τον αποστολικό λόγο σε όλο το σώμα αυτού η προσαγωγή προς τον Πατέρα... Σώμα δε Αυτού καθώς έχει πολλές φορές ειπωθεί είναι όλη η ανθρώπινη φύση στην οποία αναμίχθηκε».**⁷

10.25. **«Κεφαλή δε Χριστού ο Θεός»**, κατά τον Απόστολο Παύλο (Α Κορ. Ια-3), γι' αυτό **«και το ουράνιο τόξο επί της κεφαλής του, και το πρόσωπό του σαν τον ήλιο».** Το ουράνιο τόξο, που συμβολίζει από την εποχή του κατακλυσμού την θεική ειρήνη, το είδαμε όταν

⁵ **«Ούτως αεί φαίνεται ο Θεός. Νεφέλη γάρ και γνόφος κύκλω αὐτοῦ· και, Κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης· και πάλιν, Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· και, Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν· και, Ὡς Υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν. Ἴν' οὖν πιστεύσωσιν, ὅτι παρὰ τοῦ Θεοῦ ἡ φωνὴ φέρεται, ἐκεῖθεν ἔρχεται».** Και πάλι: **«Διὸ και ὁ εὐαγγελιστὴς τοῦτο αὐτὸ ἀσφαλιζόμενος, φησὶν, ὅτι ἐκ τῆς νεφέλης ἦν ἡ φωνή, τουτέστιν, ἐκ τοῦ Θεοῦ».** (Ομιλία εἰς το κατά Ματθαίου, τ. 58, σ. 553)

⁶ Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη **«Η Αποκάλυψις του Ιωάννου με πατερική ανάλυση»**, έκδοση Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, 1994, σελ. 99. Κάθε νέα αναφορά στον κ. Μαυρομάτη θα είναι από το βιβλίο αυτό.

⁷ **«Ζωὴ δὲ ὁ Κύριος, δι' οὗ γίνεται, κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λόγον, παντὶ τῷ σώματι αὐτοῦ ἡ προσαγωγή πρὸς τὸν Πατέρα, ὅταν παραδιδῶ τὴν βασιλείαν ἡμῶν τῷ Θεῷ και Πατρί. Σώμα δὲ αὐτοῦ, καθὼς εἴρηται πολλάκις, πᾶσα ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἢ κατεμίχθη».** (Σώμα Του είναι «δυνάμει» ὅλη η ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ μόνο οἱ πιστοὶ εἶναι ενεργὰ μέλη Του, και σώζονται). Λόγος στο «πότε και αὐτὸς ο Υἱὸς υποταγῆσεται τῷ υποτάξαντι Αὐτῷ τα πάντα».

ο Ιωάννης ήρθε σε πνευματική κατάσταση⁸ και βλέπει **όραση Θεού πάνω σε φοβερό θρόνο**, και ουράνιο τόξο γύρω από τον θρόνο (Απ. 4, 2-3). Αυτό σημαίνει ότι όσοι είναι του Ιησού Χριστού, που είναι εκτός από τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός, είναι εκείνοι που έχουν αληθινή ειρήνη μέσα τους, διότι αυτός είναι επωνύμως **«άρχων ειρήνης»** κατά τον προφήτη Ησαΐα (Θ-6): **«και καλείται το όνομά Του μεγάλης βουλής άγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεός ισχυρός, εξουσιαστής, άρχων ειρήνης, πατήρ του μέλλοντος αιώνος»**. «Μεγάλη βουλή» είναι το Μυστήριο της σάρκωσης του Υιού του Θεού για τη σωτηρία μας, και επομένως **ο «μεγάλης βουλής άγγελος» είναι ο Ιησούς Χριστός**, που ονομάζεται Θεός ισχυρός, ενώ συγχρόνως σαν άνθρωπος είναι **«παιδίον» που «εγεννήθη ημίν, υιός και εδόθη ημίν»**.

10.30. Ο Υιός του Θεού ονομάζεται και άγγελος στην Γραφή, και αυτός είναι στον καιρό της Παλαιάς Διαθήκης ο εμφανιζόμενος, και όχι ο Πατήρ, λέει⁹ ο άγιος Νεκτάριος στην Ιερά Κατήχησή του. Διότι μετά την εξέταση των σχετικών χωρίων της Αγίας Γραφής καταλήγει σε αποδείξεις δύο ειδών: **«α) Σε αποδείξεις που μαρτυρούν ότι όλες οι θείες εμφανίσεις που έγιναν κατά την Παλιά Οικονομία οι αναφερόμενες στην Παλαιά Γραφή αναφέρονται σε ένα και το αυτό θείο πρόσωπο και β) Σε αποδείξεις που μαρτυρούν ότι το ένα αυτό θείο πρόσωπο είναι ο Λόγος του Θεού ο οποίος ανέλαβε και ετελείωσε το έργο της Οικονομίας, και ότι αυτός είναι ο αρχηγός της Παλιάς και Καινής Διαθήκης»**. Λέγεται επομένως και **«Άγγελος»** ο Υιός και Λόγος του Θεού, συμπεραίνει ο άγιος Νεκτάριος Πενταπόλεως: **«Ωστε ο (άγγελος) στην έρημο, και στην βάτο, και στην νεφέλη ο άγγελος του Θεού, ο ομιλήσας στον Αβραάμ και Ιακώβ και Μωυσή και στην Αγαρ, είναι ο αποκαλυπτόμενος Θεός»** («ο Ων» κατά τους Εβδομήκοντα δηλ. ο Υπάρχων).

Έτσι δεν είναι περίεργο που εμφανίζεται σαν «Άγγελος» ο Ιησούς Χριστός στο σημείο αυτό της Αποκάλυψης. Και είναι πράγματι **«Ισχυρός Άγγελος»** γιατί είναι και Θεός. Και σαν άγγελος είναι από άλλον αποστελλόμενος, δηλαδή βεβαιωνόμαστε ότι **αυτός που εμφανίζεται είναι ο Υιός του Θεού, σταλμένος από τον Πατέρα**.¹⁰

Νεφέλη είναι επομένως η Εκκλησία,¹¹ που είναι **«σώμα Χριστού»**, η οποία σύμφωνα με την περιγραφόμενη υπό του Ιωάννου οπτασία, εκπροσωπείται από τέλεια και διακριτικά μέλη της, με **κέντρο τον Κύριο Ιησού Χριστό ο οποίος παρίσταται προσωπικά ως Υιός Θεού και Υιός ανθρώπου** (με το ως νεφέλη ελαφρότερο από κάθε βάρος αμαρτίας σώμα Του, που έλαβε από τη Θεοτόκο Μαρία). Η Θεοτόκος είναι η πρώτη που, μετά τον Υιό της, έχει δικαιωματικά θέση σε αυτή την ισχυρή εμφάνιση, γιατί **προηγείται όλης της λογικής κτίσης στην αρετή**. Επειδή η Θεοτόκος, λέει ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας, **«δεν περιορίσθηκε να ευεργετήσει μόνο τους ανθρώπους κι αυτόν εδώ τον κόσμο, σαν να είχε βάλει όριο στις δωρεές της τον Ουρανό. Αντίθετα κι αυτόν τον Ουρανό τον ξεπέρασε, κι αυτόν τον «κάλυψε» με την αρετή της. Γιατί φάνηκε χρήσιμη και στους Αγγέλους, στις ίδιες τις «Αρχές» και «Εξουσίες». Έκαμε να ανατείλει και γι' αυτούς το φως, τους έδωσε τη δυνατότητα να γίνουν σοφότεροι από πριν και καθαρότεροι, να γνωρίσουν την αγαθότητα και τη σοφία του Θεού καλύτερα. Γιατί η «πολυποίκιλη σοφία του Θεού δια μέσου αυτής γνωρίσθηκε στις Αρχές και στις Εξουσίες, και το βάθος του πλούτου της**

⁸ Διαβάστε: http://www.imdle0.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf

⁹ Διαβάστε σχετικό απόσπασμα: <http://www.imdle0.gr/apocalypse/04/agNektarios-angel.pdf>

¹⁰ «...άγγελο δε για να γνωρίσομε ότι δεν είναι ο Πατήρ αυτός που οράθηκε, αλλά ο Μονογενής Υιός...» λέει και ο Θεοδώρητος ερμηνεύων την εμφάνιση του Θεανθρώπου στον Ιακώβ, όπως εξιστορείται στο 31ο κεφ. της Γένεσης και αναφέρει ο άγιος Νεκτάριος. Βλ. www.imdle0.gr/apocalypse/04/agNektarios-angel.pdf στην υποσημ. (1) της σελ. 4 (249).

¹¹ Η νεφέλη εκάλυπτε την αρχαία σκηνή των Ισραηλιτών στην έρημο, και ήταν τότε η νεφέλη δήλωση της εμφάνισης του Θεού και η σκηνή ο τύπος της αληθεστάτης σκηνής που είναι η Εκκλησία κατά τον άγιο Κύριλλο. **«Άμα τε γάρ ἐγγήγερται καὶ ἀνέτειλεν ἐπὶ τῆς γῆς ἡ ἀληθεστάτη σκηνή, τουτέστιν ἡ Ἐκκλησία, πεπλήρωται τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ· τὸ γὰρ καλύπτεσθαι τῇ νεφέλῃ τὴν ἀρχαίαν σκηνήν, οὐχ ἕτερον, οἶμαί ποιν, παρὰ τοῦτο δηλοῖ»**. (Αγίου Κυρίλλου τ. 68, σ. 393).

σοφίας και της γνώσεως του Θεού» διά μέσου αυτής, σαν να χρησιμοποιούσαν τα μάτια ή το φως το δικό της, το είδαν καθαρά όλοι. Έτσι η Παρθένος υπήρξε ο μοναδικός οδηγός κάθε ψυχής και κάθε νου προς την αλήθεια του Θεού».¹² Είναι λοιπόν, η Θεοτόκος, πνευματική μητέρα όλης της Εκκλησίας, έχει «τα δευτερεία της Τριάδος», είναι η «τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξότερα ασυγκρίτως των Σεραφείμ», και επομένως η πρώτη που έχει θέση μαζί με τον Υιό της στην εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου». Όμως δεν βρίσκεται ψηλά στον Ουρανό και μακριά από τον αγωνιζόμενο πιστό λαό η Παναγία, αλλά συνεχώς και με πολλούς τρόπους τον βοηθάει, όπως φαίνεται και από τις εκατοντάδες ονομασίες των ναών που έχει σε διάφορα μέρη της Γης, που όλοι κτίστηκαν μετά από θαυματουργίες της.

Και οι Απόστολοι ως οι κατ' εξοχήν στύλοι πυρός που πορεύονται με τα λόγια του Αγίου Πνεύματος φωτίζοντας την Οικουμένη μετέχουν επίσης στην ισχυρή αυτή παρουσία. **«Διότι στύλοι όπως και εδραίωμα της αληθείας έγιναν οι μακάριοι Μαθητές»**¹³ ... λέει ο άγιος Κύριλλος (ερμηνεύοντας το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον). Έγιναν οι Απόστολοι δεύτεροι στύλοι πυρός μετά τον Κύριό τους, ο οποίος ως στύλος πυρός εφώτιζε τον παλιό Ισραήλ κατά την πορεία του στην έρημο.

10.35. Συνοψίζοντας λέμε ότι ο «ισχυρός άγγελος» του 10ου κεφαλαίου, που βλέπει ο Ιωάννης, είναι όραση του Θεανθρώπου, στην οποία **συμμετέχει η θριαμβεύουσα Εκκλησία μαζί με αγγέλους.** Και είναι η θριαμβεύουσα Εκκλησία αυτή, διότι κατεβαίνει από τον Ουρανό, ενώ στο όραμα της αρχής της Αποκάλυψης είναι όλη η Εκκλησία, ζώντων και κεκοιμημένων, μαζί με τον Ιησού Χριστό.¹⁴ Γι' αυτό λοιπόν είναι **«άλλος»** ο «ισχυρός άγγελος»: **«Και είδα άλλο άγγελο, ισχυρό, να κατεβαίνει από τον ουρανό»...**

Αυτός ο Ισχυρός Άγγελος **«έχει στο χέρι του ένα βιβλίο ανοιγμένο».** Στην αρχή της Αποκάλυψης ο Κύριος με **«φωνή μεγάλη σαν σάλπιγγα»** προτρέπει τον Ιωάννη να γράψει τα οράματα που βλέπει σε ένα βιβλίο και να το στείλει στις επτά Εκκλησίες: **«Ό,τι βλέπεις γράψε σε βιβλίο και στείλε το στις επτά Εκκλησίες»** (1,11). Το βιβλίο τώρα το παίρνει έτοιμο ο Ιωάννης από τον Ισχυρό Άγγελο, και είναι μικρό, όπως του λέει και η Ουράνια φωνή, ενώ επίσης τονίζει ότι είναι ανοιγμένο: **«Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει: Πήγαινε, λάβε το μικρό βιβλίο (βιβλιδάριον) το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη»** (10,8).

Το ανοιγμένο βιβλίο σημαίνει ότι η εποχή αυτή, των γεγονότων του 3ου παγκοσμίου πολέμου, είναι εποχή πολύ σημαντικής κρίσης που συμβαίνει όμως πριν την τελική κρίση. Και πράγματι η εξολόθρευση του μεγαλύτερου μέρους της ανθρωπότητας από τον πόλεμο και τις άλλες σχετικές με αυτόν αιτίες, όπως πείνα, ασθένειες κλπ, γίνεται αιτία μερικής, αλλά σημαντικής κρίσης υπό του Θεού. Διότι είναι γνωστό ότι μετά τον θάνατο του ανθρώπου γίνεται η κρίση του από τον Θεό, και καθορίζεται ο τόπος της προσωρινής διαμονής του μέχρι την Συντέλεια, οπότε όλοι θα κριθούν οριστικά αφού αναστηθούν και τα σώματα των νεκρών. Για το ανοιγμένο Ευαγγέλιο ειδικότερα, που το βλέπουμε και στον δεσποτικό θρόνο των εκκλησιών, λέει ο γέροντας Αμβρόσιος Λάζαρης (+2006):

10.40. **«Ο Κύριος (στην τελική κρίση) θα κρατά το βιβλίο της ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - που δηλώνει ότι δεν υπάρχει έλεος στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο τέμπλο είναι κλειστό το**

¹² Λόγος του Αγίου Νικολάου Καβάσιλα στην Κοίμηση της Θεοτόκου. «Η Θεομήτωρ», έκδοση Αποστ. Διακονίας, Αθήνα, 1995, σελ. 164-221. Μετάφραση Παν. Νέλλα.

¹³ Και πάλιν: «Εστερεώθησαν γάρ οί την γήν άνέχοντες άγιοι μαθηται την έξ ύψους δύναμιν, τοϋτ' έστι, την δια τοϋ άγίου Πνεύματος χάριν άμφιασάμενοι. Στύλοι δε ήσαν αυτοί, κατά συμμορφίαν την ώς προς Χριστόν, και καθ' όμοίωσιν την έν χάριτι δια Πνεύματος». (Αγίου Κυρίλλου PG 68 (τ. 68), σελ. 268)

¹⁴ Δείτε την σελ. 19 του Α' τεύχους: http://www.imdleio.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf

βιβλίο που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε έλεος».¹⁵

«**Αυτό το ανοιχτό βιβλίο αναφέρεται και στον (προφήτη) Δανιήλ (ζ 10), όταν σε δικαστήριο που είδε σε όραμα, ανοίγονταν βίβλοι... Εάν όμως στον Δανιήλ αναφέρονται "βίβλοι" και εδώ "βιβλίον", δεν υπάρχει διαφωνία. Διότι στον Δανιήλ **οι βίβλοι είναι της Παγκοσμίου Κρίσεως εμφανίσεις δικαίων και αδίκων την διάγνωση** (Αρέθας)»¹⁶ δηλ. τα βιβλία φανερώνουν ποιοι είναι δίκαιοι και ποιοι άδικοι μέσα από τις καταγεγραμμένες πράξεις όλων των ανθρώπων. Ενώ εδώ, στο 10ο κεφάλαιο, έχουμε, ενωρίτερα, μια μερική κρίση. Η μερική αυτή κρίση δεν επικεντρώνεται στο να φανερώσει ποιοι ακριβώς είναι οι δίκαιοι και ποιοι οι αμαρτωλοί, διότι μέχρι τη Συντέλεια η θέση των ανθρώπων ακόμη και των κεκοιμημένων μπορεί να μεταβληθεί από τις προσευχές και ελεημοσύνες υπέρ των νεκρών, σε σχέση και με τα έργα των τελευταίων ενόσω ζούσαν, που μπορούν να αποφέρουν καλούς ή κακούς καρπούς¹⁷ μέχρι την τελική Κρίση κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου.**

Αυτά που φανερώνονται και κατακρίνονται τώρα από το ανοιχτό βιβλίο είναι τα είδη της πλάνης και των αμαρτιών (ηθικής και δογματικής φύσης) που οδήγησαν σταδιακά μέχρι την ανθρωποσφαγή του Γενικού Πολέμου, αλλά και οι πρωταίτιοι του κακού, όπως ο πάπας της Ρώμης, για τον οποίο ο άγιος Κοσμάς είπε: **«Τον πάπα να καταράσθε γιατί αυτός θα είναι η αιτία».**¹⁸

10.45. Στην Συντέλεια η ιστορική διαδρομή των ανθρώπινων γεγονότων τελειώνει, ενώ η εμφάνιση του «ισχυρού αγγέλου» γίνεται ενωρίτερα, όταν υπάρχουν ακόμη ζώντες από τον γενικό πόλεμο, τους οποίους ακριβώς **με την παρουσία Του, πρώτα απ' όλα, ειρηνεύει.** Και επειδή **περισσότερο ταραγμένοι είναι οι άστατοι στην πίστη, σαν την θάλασσα,** που όταν πνεύσει πειρασμικός άνεμος σηκώνονται κατά κύματα χτυπώντας τα διασωστικά πλοία των κατά τόπους Εκκλησιών, το δεξί του πόδι το ακουμπάει σ' αυτούς (που εκπροσωπούν τη «θάλασσα»), επειδή εκεί χρειάζεται μεγαλύτερη δύναμη για να ειρηνεύσουν, και το αριστερό, που συμβολικά έχει μικρότερη δύναμη, στην σταθερή γη, δηλ. στους πιστούς: **«Και έθεσε το πόδι του το δεξί πάνω στη θάλασσα και το αριστερό πάνω στη γη»...**

«Τα πόδια του, όπως έχουμε πει παραπάνω, είναι οι Απόστολοι. Ότι και τα δύο μέρη, στη θάλασσα και τη γη, πατιούνται κάτω από τα πόδια Του, σημαίνει ότι όλα τα πράγματα τοποθετούνται κάτω από τα πόδια Του. Επιπλέον, ο ίδιος (ο Ιωάννης) τον αποκαλεί Άγγελο, που σημαίνει αγγελιοφόρο του Πατέρα. Γι' αυτό καλείται ο Άγγελος της μεγάλης βουλής. Λέει επίσης ότι φώναξε με δυνατή φωνή. Η μεγάλη φωνή είναι για να πει τα λόγια του παντοδύναμου Θεού του Ουρανού στους ανθρώπους και να δοθεί μαρτυρία ότι μετά που η μετάνοια κλείσει, δεν θα υπάρξει καμία ελπίδα (αλλαγής) στη συνέχεια». Αυτά λέει ο άγιος ιερομόναχος Βικτωρίνος,¹⁹ ο οποίος συμφωνεί πως ο εμφανιζόμενος άγγελος είναι ο Κύριος μαζί με τους Αποστόλους (και αγίους με τα αυτά χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος). Και πιο πριν είπε: **«Αυτός (ο Ιωάννης) υποδηλώνει ότι ο "ισχυρός άγγελος" ο οποίος, λέει, κατέβηκε από τον ουρανό, ντυμένος με ένα σύννεφο, είναι ο Κύριός μας»...**

«Ο άγγελος έθεσε το πόδι του το δεξί πάνω στη θάλασσα, το δε αριστερό πάνω στη γη. Αυτό φανερώνει πρώτα - πρώτα το μέγεθος και τη δύναμη αυτού του αγγέλου. Μετά

¹⁵ Το (A 05) στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/g_Ambrosios.pdf

¹⁶ Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 189-190.

¹⁷ Τα συγγράματα πχ των αγίων οδηγούν τους ανθρώπους στο Θεό και τη σωτηρία, ενώ των αθέων ή αιρετικών στην απώλεια, οπότε αν και δεν αγωνίζονται πλέον με το σώμα τους, στους πρώτους αυξάνεται ο καρπός μέχρι την Συντέλεια ενώ στους δεύτερους μειώνεται ανάλογα με το αποτέλεσμα τους στις ψυχές.

¹⁸ Η 90ή προφητεία: www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophesies_parts/02_AgKosmas.pdf

¹⁹ Από την ερμηνεία του αγίου Βικτωρίνου (+303) στην Αποκάλυψη. Πρόκειται για τον επίσκοπο της πόλης Pettau (Petabium, Poetovio), στο Drave της Στυρίας, (Αυστρία), που εορτάζει στις 2 Νοεμβρίου. Ενίοτε συγχέεται με ένα Λατείνο ρήτορα Βικτωρίνο.

δείχνει την τάξη και τη θέση των στοιχείων. Επειδή το νερό βρίσκεται πάνω στην (ξηρά) γη γι' αυτό και έγραψε πρώτα τη θάλασσα και μετά τη στεριά. Και επειδή πάντοτε το δεξί μέρος όλων των πραγμάτων είναι πιο δυνατό του αριστερού, γι' αυτό και ο άγγελος βάζει το δεξί του πόδι στη θάλασσα... Λέει ο Δαβίδ: **Θα πέσει από το κλίτος σου χιλιάς και μυριάς (δέκα χιλιάδες) από τα δεξιά σου. (Ψαλμ. 90ος)...** Αυτό σημαίνει ότι από τα δεξιά οι επιβουλές των δαιμόνων είναι δεκαπλάσιες εκείνων που είναι από τα αριστερά (Αρέθας).²⁰ Επομένως με θαυμαστή επέμβαση στα πράγματα της γης ο «ισχυρός άγγελος», που κατεβαίνει από τον Ουρανό, αποκαθιστά την ειρήνη περιορίζοντας με την εμφάνισή του τη δράση των πονηρών πνευμάτων και ενισχύοντας αοράτως τις ψυχές των ανθρώπων. Η δράση αυτή του αγγέλου είναι πνευματική και η παρουσία του δεν γίνεται αντιληπτή στο υλικό πεδίο, παρά μόνο όταν θελήσει να βεβαιώσει ο ίδιος τον κόσμο, με κάποιο σημάδι,²¹ για την επιτελούμενη ειρηνοποιό επέμβασή του.

10.50. Στις προφητείες των γεγονότων της τελικής φάσης του πολέμου της Κωνσταντινούπολης προβλέπεται **θαυματουργική επέμβαση του Θεού για να σταματήσει ο πόλεμος, ώστε να υπάρξει κατόπιν μια ειρηνική περίοδος στην οποία να διαδοθεί σε όλο τον κόσμο η Ορθοδοξία**, και αυτό το τόνιζε ο γέροντας Παΐσιος:

«Αυτήν την φορά θα δώσει ο Χριστός μια ευκαιρία, για να σωθεί το πλάσμα Του. Θα αφήσει το πλάσμα του ο Χριστός; Θα παρουσιασθεί στο αδιέξοδο των ανθρώπων, για να τους σώσει από τα χέρια του Πονηρού. Θα επιστρέψουν στο Χριστό και θα έρθει μια πνευματική γαλήνη σε όλη την οικουμένη για πολλά χρόνια. Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, όταν έρθει ως Κριτής, αλλά μια επέμβαση του Χριστού, γιατί είναι τόσα γεγονότα που δεν έχουν γίνει ακόμη. Θα επέμβει ο Χριστός, θα δώσει μια σφαλιάρα σε όλο αυτό το σύστημα, θα πατάξει όλο το κακό, και θα βγάλει απ' αυτό καλό τελικά. Θα γεμίσουν οι δρόμοι προσκυνητάρια. Έξω τα λεωφορεία θα έχουν εικόνες. Θα πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Θα σε τραβάν, για να τους πεις για το Χριστό! Έτσι θα κηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε ολόκληρη την οικουμένη και μετά (αργότερα), ο Χριστός θα έρθει ως Κριτής, να κρίνει τον κόσμο. Άλλο Κρίση, άλλο μια επέμβαση του Χριστού, για να βοηθήσει το πλάσμα Του».²²

Ανάλογες είναι και οι προφητείες Ρώσων αγίων για την ειρηνική περίοδο μετά τον πόλεμο, η οποία αποκαλείται και «αναλαμπή της Ορθοδοξίας», και βρίσκονται σε συμφωνία με το εξεταζόμενο εδώ εδάφιο της Αποκάλυψης: **«Ο Σταυρός του Χριστού θα λάμψει σε όλη την υφήλιο και η Πατρίδα μας (εννοεί τη Ρωσία, αλλά και κάθε Ορθόδοξη χώρα) θα μεγαλυνθεί και θα γίνει σαν φάρος στο σκοτάδι για όλους».** Γέροντας Αριστοκλής της Μόσχας (+1918. Βλ. και Επίτομο υπό ΛΜΔ).

«Πάντα τα έθνη», λέει ο ψαλμωδός, **«κτυπήστε τα χέρια σας χαρούμενα, φωνάξτε με αγαλλίαση προς τον Θεό, διότι ο Κύριος που είναι ύψιστος, φοβερός, βασιλεύς μέγας σε όλη τη γη, υπέταξε λαούς σε εμάς και έθνη κάτω από τα πόδια μας»...** (ψαλ. 46ος 1-4). **Αυτά τα λόγια αναφέρονται από τον Δαβίδ στους Αποστόλους**, λέει ο άγιος Επιφάνιος²³ εκ της

²⁰ Από το βιβλίο του Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 190, που στηρίζεται στην ερμηνεία των Κατπαδοκών αγίων Ανδρέα και Αρέθα.

²¹ Θα ακουστεί φωνή εξ ουρανού λέει ο άγιος Μεθόδιος που θα καλεί σε ειρήνευση τους αντιμαχομένους στην περιοχή της Κωνσταντινούπολης: **«στώμεν, στώμεν, ειρήνη υμίν».** (Α τόμος συλλογής Προφητειών υπό ΛΜΔ, σελ. 68 (80)). www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/09a_peri_Syntelias_glwsif.pdf Και ο Λέων ο Σοφός αναφέρει ότι με σημεία (θαυμαστά σημάδια) θα αποκαλυφθεί ο Βασιλιάς της Πόλης: **«Περί του θρυλουμένου και πτωχού βασιλέως... ο μέλλων να αποκαλυφθεί διά τόξων και σημείων θα φανεί»** σελ. 70 (85) στο ίδιο αρχείο.

²² Από το βιβλίο «Πνευματική Αφύπνιση», Γέροντος Παΐσιου Αγιορείτου, έκδοση Ι. Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος - Σουρωτή Θεσσαλονίκης, και από τον «Επίτομο» υπό ΛΜΔ (σελ. 75), όπου θα βρείτε και άλλες αναφορές: http://www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf

²³ «...Διὰ τοῦτο ἔφη εὐδόκησα, ὡς καὶ Δαυὶδ λέγει ἐκ προσώπου τῶν ἀποστόλων τῶν εἰς τὸν Κύριον πεπιστευκότων καὶ μετὰ χαρᾶς τοῖς ἔθνεσι τὴν αὐτοῦ χάριν ὑποδεικνύοντων, ὅτι **ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη**

μεγαλονήσου Κύπρου. Και είχαν όπως γνωρίζουμε εφαρμογή στα χρόνια των δώδεκα Αποστόλων αλλά και των αξίων διαδόχων τους. Και τώρα μετά τον «γενικό πόλεμο» ο κόσμος θα ειρηνεύσει με την επέμβαση του «ισχυρού Αγγέλου» από τα φθοροποιά πνεύματα που είχαμε πριν μάθει ότι λύθηκαν, καλεσμένα από την εμπάθεια του κόσμου και ιδιαίτερα του πεσμένου αστέρος - επισκόπου που άνοιξε το φρέαρ της αβύσσου. Έτσι με πολύ μεγαλύτερη ελευθερία πνεύματος από ότι πριν, οι άνθρωποι υποδέχονται το κήρυγμα της Ορθοδοξίας που επαναλαμβάνεται τώρα ανανεωμένο με πλήρη πνευματική ισχύ, από ενδυναμωμένους στην πίστη κήρυκες. Αυτοί έχουν σαν οδηγό τον Θεολόγο Ιωάννη, που με την Αποκάλυψη εξηγεί όσα έγιναν και όσα λίγα μένουν ακόμη να γίνουν, σύμφωνα με την ανανεωμένη εντολή που του δίνεται άνωθεν να ξαναπροφητεύσει: **«Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέυεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλείς πολλούς».** (10-11) **Αυτό γίνεται για λίγο χρόνο** που δηλώνεται από το λιγοστό περιεχόμενο του μικρού βιβλίου...

10.60. Το κυριότερο γεγονός, μετά την ειρήνευση των λαών, είναι ότι η κατερχόμενη από τον Ουρανό, θριαμβεύουσα Εκκλησία, συναντάται με την αγωνιζόμενη επί γης Εκκλησία. Τότε από αυτή την **ενιαία Εκκλησιαστική Σύναξη** λαμβάνονται κάποιες πολύ σημαντικές αποφάσεις όχι απλώς στα ευκόλως νοούμενα ηθικής φύσης θέματα, αλλά κυρίως στα **δογματικά**, που η σημασία τους είναι μεγάλη, διότι αυτά βεβαιώνουν την αλήθεια στην οποία στηρίζεται η Εκκλησία, δι' αυτών αποκτούμε ευσεβή αντίληψη περί Θεού, και από αυτά εξαρτάται η ύπαρξη αληθινής πνευματικής ζωής καθώς και η ποιότητά της.

Η καθημερινή άσκηση σε όλες τις θρησκείες είναι συνυφασμένη με το δόγμα λέει ο γέροντας Σωφρόνιος Σαχάρωφ (1896-1993): **«Στη βάση κάθε ασκητικής παράδοσης υπάρχει απαραίτητα το ένα ή το άλλο δόγμα (θεωρία). Κάθε θρησκεία - ειδωλολατρεία, ιουδαϊσμός, μωαμεθανισμός, πανθεισμός, Χριστιανισμός - διαθέτει τη δική της ασκητική παράδοση, που διακρίνεται από τις άλλες, και η διαφορά αυτή προσδιορίζεται από τη διαφορά των δογματικών αντιλήψεων».**²⁴ Για το λόγο αυτό έλεγε ο γέροντας Σωφρόνιος ότι **«Τρία πράγματα δεν μπορώ να κατανοήσω»: 1) πίστη χωρίς δόγμα, 2) Χριστιανισμό έξω από την Εκκλησία και 3) Χριστιανισμό χωρίς άσκηση. Και τα τρία αυτά: Εκκλησία, δόγμα, και ασκητική, δηλαδή Χριστιανική άσκηση, συνιστούν για εμένα ενιαία ζωή».**²⁵

Όταν στον άνθρωπο η καρδιά του είναι καθαρή, και δεν βγαίνουν απ' αυτή πονηροί διαλογισμοί, τότε ο Θεός μπορεί να φανερωθεί σ' αυτόν, όπως βεβαιώνει ο Κύριος Ιησούς: είναι **«μακάριοι οι καθαροί στην καρδιά, διότι αυτοί θα δουν τον Θεό».** Όμως η "πολιτισμένη ανθρωπότητα", δίνει προτεραιότητα στην κοσμική σοφία και όχι στην καθαρότητα της καρδιάς. Αυτό δείχνει ότι ακολουθεί τη γραμμή του δυτικού μοναχού Βαρλαάμ, αντίθετα από όσα δίδασκε ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς (+1359).

10.65. Γράφει ο καθηγητής κ. Χρήστου: **«Χωρίς την παιδεία και τη φιλοσοφία, έλεγε ο Βαρλαάμ, και εδέχονταν οι οπαδοί του, οποιαδήποτε καθαρότης και αγιότης δεν είναι αρκετή για να απαλλάξει τον άνθρωπο από την άγνοια και να τον φέρει κοντά στο Θεό... Αν όμως είναι έτσι, απαντά ο Παλαμάς, οι αρχαίοι σοφοί θα ήσαν θεοειδέστεροι και θεοπτικότεροι από τους πατριάρχες, τους προφήτες και τους αποστόλους, που δεν διακρίνονταν για την κοσμική τους μόρφωση. Αλλά αυτό δεν συμβαίνει... - Χωρίς καθαρότητα, (έλεγε ο Παλαμάς) και αν μάθεις όλη τη φυσική φιλοσοφία από τον Αδάμ έως το τέλος του κόσμου, δεν θα είσαι λιγότερο, αν δεν είσαι περισσότερο, μωρός (ανόητος) παρά σοφός. Και χωρίς εκείνη (την κοσμική φιλοσοφία), αν καθαρισθείς και**

ὕπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν...» Από την: «Ἐπιστολὴ γραφεῖσα εἰς Παμφυλίαν τοῖς περὶ τὸν πρεσβύτερον Ματίδιον καὶ Ταρσίνον καὶ Νέωνα καὶ Νομεριανὸν Σουέδρων καὶ Παλλάδιον πολιτευόμενον περὶ πίστεως πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος καὶ ἄλλων μερῶν τῆς πίστεως...» του ἁγίου Επιφανίου, ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς νήσου Κύπρου.

²⁴ «Αγώνας Θεογνωσίας», Β έκδοση 2006, σελ. 301.

²⁵ Ως άνω, σελ. 300.

απαλλάξεις την ψυχή από τα πονηρά ήθη και δόγματα, θα αποκτήσεις τη σοφία του Θεού που νικά τον κόσμο και θα συναναστραφείς με αγαλλίαση τον μόνο σοφό Θεό. (Υπέρ ηουχαζόντων 1.1.3).²⁶

Είναι επόμενο όταν ξεκινάς λανθασμένα να πέφτεις σε πλάνες. Και όπως ο ίδιος ο Βαρλαάμ, χωρίς να προηγηθεί μετάνοια, έβλεπε οράματα του πονηρού, έτσι οι άνθρωποι πολύ περισσότερο τώρα, στην εποχή της πνευματικά συγκρητιστικής παγκοσμιοποίησης είναι εκτεθειμένοι στη σύγχυση από την προώθηση κάθε αίρεσης και πλάνης παράλληλα με την Ορθοδοξία, μη μπορώντας να διακρίνουν τι είναι από τον Θεό και τι αποτελεί απομίμηση φτιαγμένη από τον πονηρό. Κάποιοι μάλιστα νομίζουν ότι μπορούν να χρησιμοποιούν ανατολικές ασκήσεις, (όπως γιόγκα, αυτοσυγκέντρωση κλπ) συγχρόνως με την Ορθόδοξη άσκηση (Νηστεία, ευχή του Ιησού, αγρυπνία κλπ). Είναι απαραίτητο όμως να μένομε στην Ορθόδοξη διδασκαλία που δίνει προτεραιότητα στην κάθαρση της καρδιάς του ανθρώπου. Όταν, αντίστοιχα, η Εκκλησία, που είναι σαν καρδιά που κρατάει σε ζωή όλη την ανθρωπότητα, καθαρισθεί από τις πλάνες που την τριγυρίζουν, μόλις ο «ισχυρός άγγελος» δημιουργήσει τις κατάλληλες συνθήκες για την μεγάλη Σύναξη, τότε όλη η Οικουμένη θα είναι έτοιμη να δεχθεί τον λόγο του Θεού, όπως και η καθαρή καρδιά ενός ατόμου το καθιστά έτοιμο να δεχθεί αληθινή φανέρωση του Θεού.

10.70. Καθώς ο Βαρλαάμ τις εμφανίσεις του πονηρού τις νόμιζε θεοφάνειες, το ίδιο παθαίνουν στις μέρες μας όσοι έχουν έλλειψη Ορθόδοξου βιώματος και παιδείας Θεολογικής.

Λέει πχ ο Αγιορείτης γέροντας Σωφρόνιος (+1994), ότι «**οι άγιοι, όταν φθάνουν σε κατάσταση θέωσης, βλέπουν την ενέργεια του Θεού ως Φως, μεταμορφώνονται και βλέπουν τη δόξα του Θεού**». Αλλά είναι εύκολο να πλανηθεί κανείς, και πρώτοι όσοι δεν είναι Χριστιανοί: «**Το φως του Θεού είναι ομοιόμορφο, ενώ του διαβόλου είναι ανόμοιο. Όσοι πέρασαν από τον Βουδισμό θα πρέπει να μετανοήσουν ολοκληρωτικά, γιατί διαφορετικά η ανατολική αυτή εμπειρία κάτι θα αφήσει μέσα στην ψυχή τους**»... (Α13,14). Και επεξηγεί: «**Ο Βουδισμός έχει μερικές αλήθειες, αλλά έχει μια ανθρώπινη αλήθεια που φθάνει μέχρι το "μηδέν", δηλαδή με την αυτοσυγκέντρωση - διαλογισμό οδηγεί τον άνθρωπο προς το "μη όν" από το οποίο δημιουργηθήκαμε. Πρόκειται για μια υπαρξιακή αυτοκτονία. Ο Χριστός μας οδηγεί στην θέωση, την κοινωνία με τον Τριαδικό Θεό**».²⁷

Καλό είναι να γίνεται γνωστό που βρίσκεται η αλήθεια, διότι αυτή ως μοναδική είναι εύκολο να μαθευτεί, ενώ οι πλάνες που την περιβάλλουν είναι πάμπολλες. Μεγάλα πλήθη ανθρώπων τρέχουν να αποκτήσουν πνευματικές εμπειρίες εκεί που υπάρχει μόνο η ολέθρια απομίμηση των αληθινών εμπειριών, προκαλούμενη από πνεύματα της πονηρίας που εμφανίζονται σαν άγγελοι φωτός ή μιμητές της θείας δόξας. Ο γέροντας Σωφρόνιος είχε πολλές αληθινές εμπειρίες θείου φωτός, αλλά και άλλοι σύγχρονοι γέροντες όπως ο γέροντας Πορφύριος που μας άφησε επίσης κάποιες αξιωματικές πνευματικές εμπειρίες του: «**Πολλές φορές με την χάρη του Θεού έχω μπει σε μία άλλη κατάσταση. Άλλαξε η φωνή μου, το πρόσωπό μου μπήκε σε ατμόσφαιρα θείου Φωτός**».²⁸ Παρόμοια εμπειρία

²⁶ «Ο κήρυξ της χάριτος και του φωτός» ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς Αρχιεπ. Θεσσαλονίκης, έκδ. 1984 σελ. 70,71.

²⁷ Επίσης: «**Μερικοί λένε ότι ο Βουδισμός δεν έχει σχέση με τον δαιμονισμό. Όμως, αυτοί που ομιλούν έτσι, γνωρίζουν τον Βουδισμό από τα βιβλία και ομιλούν θεωρητικά. Η πράξη είναι διαφορετική. Μερικοί λένε ότι με τον διαλογισμό αποκτούν μιά ηρεμία. Αυτό φαίνεται εξωτερικά σαν καλό, αλλά οι άνθρωποι αυτοί διακατέχονται από οίηση και καταλήγουν σε σαρκικό πόλεμο. Ακόμη και αν ξεφύγουν από τον Βουδισμό, πάλι έχουν σαρκικό πόλεμο. Αυτό δείχνει την σατανικότητα της μεθόδου αυτής**». (Α 19) Αυτή και η προηγούμενη αναφορά στον γ. Σωφρόνιο, μαζί με άλλες είναι στο: http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf

²⁸ Και συνεχίζει: «**Αρχισα μ' ενθουσιασμό να ψάλλω απ' έξω κανόνες, τροπάρια κι άλλους ύμνους και πιο πολύ τα Τριαδικά μεγαλυνάρια. Αισθάνθηκα χαρά ανεκκλάλητη, η φωνή μου έγινε πρωτόγνωρη, σαν από εκατό ανθρώπους, γλυκιά, δυνατή, αρμονική, ουράνια, «ως φωνή υδάτων πολλών και ως φωνή βροντών ισχυρών. Ύψωσα τα χέρια, έλαμψε το πρόσωπό μου, η έκφρασή μου έγινε αλλιώτικη. Είχα έλθει σε κατάσταση πνευματική**». (Βίος και λόγοι - Περί του διορατικού χαρίσματος). Δείτε και υποσημείωση προηγ. [Λινκ](#).

είχε ο Συμεών ο νέος Θεολόγος όταν ήταν ακόμη λαϊκός, και ο γέροντας Παΐσιος, που ήταν κι αυτός θεόπτης, ανέφερε περιπτώσεις λαϊκών που είδαν το άκτιστο Φως χωρίς να ξέρουν τι σήμαινε αυτό. Πως φανερώθηκε πχ ένα βράδυ σ' ένα νεαρό που ενωρίτερα στο σπήλαιο της Αποκαλύψεως, από ευλάβεια έσπρωξε μακριά του μια ξένη που ήθελε να τον εναγκαλισθεί, και σ' ένα Έλληνο-αμερικανό γιατρό. Σε αυτόν **«ένα βράδυ ενώ προσευχόταν άνοιξε ο ουρανός. Ένα φως τον έλουσε και χάθηκε το ταβάνι και οι σαράντα όροφοι από πάνω του. Βρισκόταν λουσμένος μέσα στο Φως πολύ ώρα, δεν μπορούσε να υπολογίσει πόσο. Θαύμασα (λέει ο γέροντας Παΐσιος) διότι ένοιωσα και κατάλαβα ότι ήταν εκ Θεού. Ήταν πραγματικό... Είδε το άκτιστο Φως!»**²⁹ Το άκτιστο Φως είναι μια κορυφαία δωρεά του Θεού, επικίνδυνη όμως για την υπερηφάνεια που μας τριγυρίζει. **«Το σπουδαίο είναι να τηρούμε τις εντολές του Χριστού, και έτσι ερχόμαστε στην θέωση και το Φως»** μας συμβουλεύει ο γέροντας Σωφρόνιος. (Α 11)

Όσοι δεν πιστεύουν ευσεβώς στον Ιησού Χριστό, ως τέλειο Θεό και τέλειο άνθρωπο, δεν βλέπουν θεοπτίες αλλά πλάνες: «Απορρίπτοντας τον Χριστό ως τον αιώνιο Άνθρωπο, και προπαντός ως τον Αληθινό Θεό, υπό οιαδήποτε μορφή, υπό οιαδήποτε πρόθεση, οι άνθρωποι στερούνται του Φωτός της ανάρχου Βασιλείας και της δόξης της υιοθεσίας...»³⁰

Παραπλάνηση, πολλών ειδών, συμβαίνει όχι μόνο στους αλλοθρήσκους, αλλά και στους ετεροδόξους (Ρωμαιοκαθολικούς, Προτεστάντες, Αγγλικανούς κλπ), ενίοτε και στους μη έχοντες στέρεη πατερική βάση Ορθοδόξους: «Ο π. Αλέξιος Γιάνγκ θυμάται πως, όταν ήταν ακόμα ρωμαιοκαθολικός προετοιμαζόμενος να γίνει Ορθόδοξος, πήρε ένα σημαντικό μάθημα από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ: **«Ρώτησα τον π. Σεραφείμ για την περισυλλογή, την οποία η σύζυγός μου κι εγώ, ακόμα κάτω από την επιρροή του ρωμαιοκαθολικού υποβάθρου μας, είχαμε ως μέρος της τακτικής συνηθισμένης πρωινής μας προσευχής. Ακόμα δεν είχαμε συνειδητοποιήσει ότι η Ορθόδοξη αντίληψη περί περισυλλογής είναι αρκετά διαφορετική από τη δυτική χριστιανική άποψη. Στη συνομιλία, ο π. Σεραφείμ εξήγησε πως η χρήση της φαντασίας στα δυτικά πνευματικά συστήματα της περισυλλογής δεν ήταν συμβατή με την Ορθόδοξη πνευματικότητα και ήταν απαγορευμένη επειδή η φαντασία εισήλθε μόνο μετά την πτώση του Αδάμ και της Εύας»**.³¹

10.75. Πιο συνηθισμένη πλάνη στους Ορθοδόξους, και πολύ περισσότερο στις Χριστιανικές "ομολογίες" των δυτικών «πολιτισμένων», είναι η **εκκοσμίκευση**, δηλ. η πρόσληψη πρόσκαιρων κοσμικών ιδεών που διαμορφώνουν σταδιακά ένα όλο και πιο υποβαθμισμένο πνευματικά και αποστατούντα Χριστιανισμό. Έλεγε, για παράδειγμα, ο π. Σεραφείμ Ρόουζ:

«Όπως ο αγαπημένος του άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης, ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος (της Ρωσικής διασποράς, +1976) βρήκε πως το πιο δύσκολο πράγμα να υπομείνεις ως Ορθόδοξος ποιμένας ήταν να υπομένεις τον φαινομενικό θρίαμβο του κακού στον κόσμο. Είδε χριστιανούς από όλες τις ομολογίες «να ακολουθούν την εποχή», ασυναίσθητα να συνεργάζονται με τους υπηρέτες του ερχόμενου Αντιχρίστου με το να κηρύττουν ανθρωπιστικές, χιλιαστικές ιδέες της «προόδου του κόσμου» και τη γήινη μακαριότητα,

²⁹ Του συνέβη αυτή η εμπειρία όταν προσευχήθηκε στο Θεό για τη γυναίκα του, η οποία είχε φύγει από το σπίτι και ξεπέσει τόσο πολύ που κατάντησε πόρνη. Έλεγε ο γέροντας Παΐσιος: **«Βλέπεις; Βλέπεις... αυτός στην Αμερική, σε τι περιβάλλον ζούσε... Ενώ πόσοι ζούμε μέσα στο Άγιον Όρος, μέσα στους Αγίους, μέσα στη χάρη της Παναγίας και προκοπή δεν κάνουμε!»** «Ο π. Παΐσιος μου είπε...», Αθανασίου Ρακοβαλή, 10η έκδοση, Θεσσαλονίκη 2001. Κεφ. Α' Δεκ. 1988.

³⁰ Γέρ. Σωφρονίου (Β 25): http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

³¹ «π. Σεραφείμ Ρόουζ, η ζωή και τα έργα του, τόμος Γ'», Μυριόβιβλος, Α έκδοση. σελ. (137). Δείτε σελ. 1 από το: **Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982)**, μια επιλογή κειμένων και σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου <http://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

ιδέες οι οποίες εμφανίζονται να έχουν κίνητρο τη «**χριστιανική αγάπη**», αλλά οι οποίες είναι στην πραγματικότητα πολύ μακριά από τον αληθινό Χριστιανισμό. **Ο αρχιεπίσκοπος Αβέρκιος πληγωνόταν στην καρδιά όταν έβλεπε Ορθόδοξους (πνευματικούς) ηγέτες να προσπαθούν να διατηρούν επαφή με αυτές τις τάσεις της αποστασίας για χάρη της «οικουμενικής» προόδου, συνεισφέροντας έτσι στον «νέο Χριστιανισμό» του Αντιχρίστου - ένα «Χριστιανισμό χωρίς τον Σταυρό».**³²

10.80. Η απομάκρυνση από το πνεύμα των μεγάλων πατέρων της Ορθοδοξίας, και από τα δόγματα της Αληθείας της Εκκλησίας, είναι οπωσδήποτε η κυρίως υπεύθυνη για την αύξηση της κακίας στον κόσμο και τον τρίτο παγκόσμιο πόλεμο. **Όλα ξεκινούν από τη σωστή ή λάθος θεολογία.** Ο π. Σεραφείμ Ρόουζ λέει για ένα σύγχρονο άγιο: «**Για τον αρχιεπίσκοπο άγιο Ιωάννη (Μαξίμοβιτς +1966), η διδασκαλία της Εκκλησίας ήταν καταρχήν αυτό που διαβάσαμε στο Κοντάκιο των Αγίων Πατέρων: κάτι «που υφαιίνεται από την άνωθεν θεολογία».** Προέρχεται από τον Θεό, υπάρχει μια διαφορετική γεύση σ' αυτό, δεν είναι απλά αυτό που διαβάζετε στα βιβλία. Αυτό που διαβάζετε στα βιβλία σας βοηθά, είναι καλό να το μαθαίνετε. Αλλά πρέπει να θυμηθούμε ότι πάνω από αυτό είναι μια θεολογία που προέρχεται από ψηλά, από τον Θεό».³³

Ανάλογα μιλάει ο γέροντας Σωφρόνιος: «**Η Εκκλησία κατέχει την δική της «επιστήμη», αυτήν της Θεογνωσίας.** Μακριά από το να είναι καρπός διανοητικών ερευνών ή αποτέλεσμα της θεολογικής σκέψεως, **το δόγμα είναι ουσιωδώς η ρηματική έκφραση μιας «προφανούς αληθείας».** Η αληθινή κατανόηση των δογμάτων της Εκκλησίας είναι δυνατή μόνον, όταν αρνούμαστε να εφαρμόσουμε τον ιδιάζοντα στο ανθρώπινο λογικό τρόπο του σκέπτεσθαι... Όταν το πνεύμα του ανθρώπου, δια του ελέγχου της πίστεως, βρίσκεται, χάρις στην άνωθεν έμπνευση, ενώπιον της προφανούς αληθείας του υπερτάτου Γεγονότος (της φανέρωσης του Θεού), τότε μία τέτοια υπέρβαση φαίνεται φυσική σε αυτό. **Μία εμπειρία λοιπόν αυτής της (υπερφυσικής) τάξεως κείται στην βάση των δογματικών συνθέσεων».**³⁴

Και επειδή η πνευματική ζωή έχει αρχή και θεμελίωση θεολογική, ο «ισχυρός Άγγελος» αποκαθιστά πρώτα τη σωστή θεολογική βάση πάνω στην οποία θα ξανακηρυχθεί το Ευαγγέλιο σε όλο τον κόσμο. Γι' αυτό «**έκραξε με φωνή μεγάλη όπως ακριβώς φωνάζει με βροντερή φωνή το λιοντάρι**». «Μεγάλη» είναι η φωνή, γιατί είναι ενωμένη η φωνή των Αγίων της θριαμβεύουσας Εκκλησίας με τη φωνή του Υιού του Θεού. **Η φωνή είναι βροντερή γιατί είναι θεολογική, και η φωνή των Θεολόγων της Εκκλησίας είναι βροντή** επειδή κατέρχεται από τον ουρανό και δεν είναι αποτέλεσμα διανοητικής εργασίας, αλλά αποκάλυψης του Θεού. Γι' αυτό και ο Ιωάννης ο Θεολόγος, όπως και ο αδερφός του Ιάκωβος, ονομάστηκαν από τον ίδιο τον Κύριο «βοανεργές» δηλ. **υιοί βροντής**. Εδώ χρησιμοποιείται ο λέων για το βροντώδες της φωνής του αλλά και για το μεγαλειώδες της παράστασής του και την ορμητικότητά του έναντι των θηραμάτων του. Και είναι ο Ιησούς Χριστός, ο «λέων της φυλής Ιούδα» που σύντομα κατατρόπωσε τον Σατανά διά του Σταυρού Του, και ελευθέρωσε την ανθρωπότητα από την ανεξέλεγκτη δουλεία σ' αυτόν. Όμως ο λέων «βρυχάται» και δεν «μυκάται» όπως αναγράφεται στο πρωτότυπο κείμενο της Αποκάλυψης. «**Όπως σωστά παρατηρεί ο Αρέθας Καισαρείας το μυκάται λέγεται για τα βόδια και το ορθό θα ήταν να πει βρυχάται που λέγεται για τα λιοντάρια**».³⁵ Δεν πρέπει όμως να θεωρηθεί λάθος αυτό, αλλά επίταση του νοήματος της βροντερής φωνής, επειδή το **μυκάομαι (μυκώμαι)** σημαίνει και **βροντώ**³⁶ έχοντας σχέση με τα

³² Στον πιο πάνω σύνδεσμο από το «05», σελ. 3-4.

³³ Δείτε σελ. 6 από το: **Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ (+1982)**, μια επιλογή κειμένων και σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου <http://www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf>

³⁴ Γέροντος Σωφρονίου (Δ 20): http://www.imdleio.gr/diaf/2010/03/gSofronios_B.pdf

³⁵ Γ. Β. Μαυρομάτη σελ. 190.

³⁶ Αρχαιοελληνικό λεξικό Magenda: μουγκρίζω # μυκώμαι # βροντώ # βουίζω, ρήμα - μέλλων μυκήσομαι - αόριστος μυκησάμην & έμυκον - παρακείμενος μέμυκα - λατινικά mugio.

αμέσως επόμενα: **«Και όταν έκραξε, λαλήσανε οι επτά βροντές τις δικές τους φωνές»** (10-3).

«Η βροντή ως αναφέρει η Αγία Γραφή (Ιω. ΙΒ 27-33) είναι η φωνή του Θεού», λέει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος.³⁷ **«Η προς λαούς, γλώσσας, έθνη και βασιλείας εντολή της προφητείας του συγγραφέως υπό του Θεού, σημαίνει τον παγκόσμιο χαρακτήρα της προφητικής αποστολής του Ιωάννου, η οποία έχοντας αρχίσει από την αρχή του βιβλίου τούτου (της Αποκαλύψεως), κορυφώνεται εδώ, διά τούτο η εντολή αυτή και επαναλαμβάνεται»** (σελ. 105).

10.85. Επειδή η βροντερή φωνή του Θεού εκφράζεται από **«βροντές»**, όπως ονομάζονται οι Θεόπνευστοι Θεολόγοι της Εκκλησίας, και **επτά είναι συμβολικά οι κατά τόπους Εκκλησίες του Χριστού** όπως είδαμε στην αρχή της Αποκάλυψης, αυτός ο στίχος σημαίνει ότι οι Θεολόγοι των κατά τόπους Εκκλησιών συνήλθαν και διετράνωσαν τα άνωθεν αποκαλυφθέντα δόγματα της Αληθείας. **Πρόκειται να γίνει επομένως μια πολύ σημαντική για την Ορθοδοξία Σύνοδος, η προφητευμένη Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος.**³⁸ Επαληθεύεται με εξαιρετο τρόπο τώρα η προφητεία: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στη γη, όταν ο Ασύριος (διάβολος) έλθει εναντίον της γης σας, και όταν πατήσει πάνω στη χώρα σας, και εξεγερθούν εναντίον του επτά ποιμένες και οκτώ επιθέσεις («δαγκώματα») ανθρώπων, και θα ποιμάνουν τον Ασσούρ με την ρομφαία (του λόγου) και (θα οδηγήσουν) την γη του Νεβρώδ στην τάφρο (καταδίκη) της».**³⁹

Αυτό πνευματικά ερμηνεύεται: **«τότε θα υπάρξει ειρήνη στις ψυχές των ανθρώπων, όταν μετά την επίθεση του Διαβόλου εναντίον των πιστών και εναντίον της Εκκλησίας εξεγερθούν (με τη χάρη του Θεού) εναντίον του οι «επτά» ποιμένες όλων των (επτά συμβολικά) Εκκλησιών, και με οκτώ επιθέσεις ανθρώπων εναντίον του, απομονώσουν το πνεύμα της πλάνης με την ρομφαία του λόγου του Θεού, και τους ανθρώπους του διαβόλου (που επιμένουν στην πλάνη τους) θα οδηγήσουν στην καταδίκη».** Πράγματι οι πνευματικοί - ποιμένες των «επτά» (δηλ. όλων των) Εκκλησιών απομονώνουν τον διάβολο που προσπαθεί να διεισδύσει με παντός είδους αιρέσεις στην Εκκλησία, καταφέροντας **οκτώ καίρια χτυπήματα** εναντίον του διά των αντιστοίχων Οικουμενικών Συνόδων.

Τελευταία όλων των Συνόδων, μετά τον τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, είναι η Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος, και άλλη (γνήσια) Ορθόδοξη Σύνοδος δεν θα υπάρξει, διότι η Συντέλεια είναι κοντά και **«χρόνος πια δεν υπάρχει»** όπως ορκίσθηκε ο «ισχυρός άγγελος».

Του ιδίου νοήματος με την προφητεία του Μιχαία είναι και **το αινιγματικό χωρίο του Εκκλησιαστή: «δώσε μερίδα στους επτά και βέβαια στους οκτώ, γιατί δεν γνωρίζεις τι πονηρό θα συμβεί επί της γης»**⁴⁰ (Εκκλ. Ια 2). Με αυτό το χωρίο ουσιαστικά παρακαλεί η ανθρωπότητα να επιτρέψει ο Θεός την σύγκληση των επτά Οικουμενικών Συνόδων και βέβαια και της ογδόης και τελευταίας, που θα αντιμετωπίσουν όσα πονηρά θα επινοήσει ο διάβολος κατά των ψυχών των πιστών. Η γη είναι οι ψυχές, που όπως και στο Ευαγγέλιο, προσπαθεί ο διάβολος να μην καρποφορήσουν καλό καρπό, άλλοτε προτείνοντας μάταιες μέριμνες, άλλοτε σκληραίνοντάς τες για να μην αντιλαμβάνονται τον πόνο των συνανθρώπων τους και να μην μπορεί να φυτρώσει ο λόγος του Θεού, και άλλοτε παρασύροντάς τες σε ψευδο-ευσέβεια σκορπίζοντας ζιζάνια αιρετικών διδασκαλιών.

³⁷ «Ερμηνεία της Αποκαλύψεως» Αρχιμανδρίτου Ιωήλ Γιαννακοπούλου, έκδοση Β, 1991, σελ.103. Κάθε αναφορά στον π. Ιωήλ θα είναι από το βιβλίο αυτό, εκτός αν αναγράφεται διαφορετικά.

³⁸ Μπορεί να ανακηρυχθεί (μόνη ή μαζί με προγενέστερη), ως **8η Οικουμενική Σύνοδος**.

³⁹ **«...καί ἔσται αὐτῆ εἰρήνη· ὅταν Ἄσσυριος ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθῆσονται ἐπ' αὐτὸν ἐπτά ποιμένες καὶ ὀκτὼ δῆγματα ἀνθρώπων· καὶ ποιμανοῦσι τὸν Ἄσσοῦρ ἐν ρομφαίᾳ καὶ τὴν γῆν τοῦ Νεβρώδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς»...** (Μιχαίας Ε 4-5). Η προφητεία αυτή επαληθεύεται, ανάλογα προς τον χρόνο που εξετάζεται, με παρεμφερή τρόπο. Εδώ σε όλη την Χριστιανική εποχή μέχρι τη Συντέλεια, από τον άγιο Βικτωρίνο στην εποχή μόνο των σαλπίγγων, και από τον άγιο Κύριλλο από την εποχή των προφητών και μετά. Δείτε και τον Γ τόμο της ερμηνείας της Αποκάλυψης σελ. 27.

⁴⁰ **«...δὸς μερίδα τοῖς ἐπτά καὶ γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι οὐ γινώσκεις τί ἔσται πονηρὸν ἐπὶ τὴν γῆν».** Γ τόμος Αποκ. σ.28.

10.88. Η Ογδόη (8η), όπως και κάθε προηγούμενη Οικουμενική Σύνοδος, αφού βεβαιώσει τους Ορθοδόξους για την αφοσίωσή της στα παραδοθέντα από τον Κύριο και τους Αποστόλους, στις αποφάσεις των προγενεστέρων Συνόδων και σε όλη γενικά την εκκλησιαστική Παράδοση, θα καταπολεμήσει τις νεότερες πλάνες που προσπάθησαν να διεισδύσουν στην Εκκλησία. Θα ενώσει σ' αυτήν τα διασκορπισμένα μέλη της, θα ανανεώσει και ενισχύσει τη θωράκιση της Εκκλησίας καταδικάζοντας τους αμετανόητους (παλιούς και νέους) αιρετικούς, και θα φωτίσει τους πιστούς με την καθιέρωση θεοπνεύστων δογμάτων.

Ο όσιος Δανιήλ ο εξ Αγαρηνών (γιος του πασά της Πελοποννήσου και μεγάλου διώκτη των Χριστιανών) μας βεβαιώνει ότι όχι μόνο θα γίνει μια νέα (γνήσια) Οικουμενική Σύνοδος αλλά **έχουν ετοιμασθεί και οι θρόνοι όσων θα συμμετάσχουν σ' αυτήν!** Το Νοέμβριο του 1764 έρχεται ο Δανιήλ πνευματικά οδηγούμενος από τον άγιο νεομάρτυρα Αναστάσιο, (τον οποίο είχε πριν θανατώσει ο πατέρας του Δανιήλ), μέσα σε ένα υπόγειο ναό στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί βλέπει κυκλικά να υπάρχουν πολλοί θρόνοι, και ο άγιος Αναστάσιος του εξηγεί ότι είναι έτοιμοι για να καθίσουν και πάλι οι πατέρες που με Σύνοδο όπως οι προηγούμενες Οικουμενικές, θα καταπολεμήσουν τις αιρέσεις και θα στερεώσουν την Εκκλησία. Γράφει ο ίδιος:⁴¹ **«Ρώτησα τον Αναστάσιο, τι θρόνοι είναι αυτοί;**

- Σ' αυτούς τους θρόνους, που βλέπεις, μου αποκρίθηκε, κάθονταν οι αρχιερείς που συγκρότησαν τις επτά Οικουμενικές Συνόδους. Είναι ετοιμασμένοι για να καθίσουν πάλι και να πολεμήσουν όλες τις αιρέσεις και τα σχίσματα και να διαφυλάξουν την ενότητα της Εκκλησίας, για να είναι στο εξής ανενόχλητη».

Λέει και ο Άγιος Νείλος ο Μυροβλύτης: **«Ύστερον θα γίνει η Ογδόη Σύνοδος, και αυτή θέλει διαλέξει τους καλούς από τους κακούς, ήγουν την Ορθοδοξίαν. Καθώς διαλέγει ο γεωργός τον σίτον από το άχυρον, και τότε θα ειρηνεύσουν ολίγον καιρόν οι άνθρωποι»...**⁴²

Αναφέρεται, από Ρωσικές πηγές, και αντίστοιχη προφητεία του **Αγίου Σεραφείμ του Σαρώφ**: **«Πριν από τη γέννηση του Αντιχρίστου η Ογδόη Οικουμενική Σύνοδος πρέπει να συγκληθεί από όλες τις Εκκλησίες, υπό την Μία Κεφαλή, του Χριστού, και υπό την μοναδική προστατευτική Σκέπη της Μητέρας του Θεού»...**⁴³ Η 8η Οικουμενική Σύνοδος θα είναι, ουσιαστικά, αυτή που θα καθυστερήσει την γέννηση του Αντιχρίστου. Η ισχυρή παρουσία του Χριστού και των Αγίων σ' αυτήν, σημαίνει την αναγκαία δέσμευση του Σατανά, που πριν είχε για λίγο λυθεί προκαλώντας ως **«Απολλύων»** την καταστροφή του «γενικού πολέμου».

10.90. Η Σύνοδος θα γίνει υπό ευσεβή εξουσία. Την ευσεβή πολιτική εξουσία της εποχής της 8ης Οικουμενικής Συνόδου, είδε ο **Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης** (1829-1908), να παρίσταται στο όραμά του,⁴⁴ το 1901, με ένα **χρυσό αυτοκρατορικό στέμμα ακουμπισμένο στην Αγία Τράπεζα**, πάνω στο οποίο γραφόταν με χρυσά γράμματα: **«Για σύντομο διάστημα».**⁴⁵

⁴¹ Υπάρχει σε δύο χειρόγραφα, Κοζάνης και Ι. Μ. Αγίου Διονυσίου. Δείτε σελ. 51 του Α τόμου συλλογής Προφητειών υπό ΛΜΔ: www.imdleio.gr/diaf/files/proph/1_prophecies_parts/07_OsiosDaniel.pdf

⁴² Λέγει «ύστερον», δηλ. μετά τον 20ό αιώνα (7400-7500), όπως είπε πιο πριν. Θα διαρκέσει όχι για πολύ αλλά για λίγο καιρό η ειρήνη... διότι **«...και πάλιν θα μεταστρέψουν την γνώμην τους εις το πονηρόν, εις την απώλειαν απωλούμενοι. Και να μη γνωρίζουν τι εστί αδελφός και τι εστί αδελφή, και τις εστιν ο πατήρ και τις εστιν η μήτηρ, και να μη γνωρίζουν τι εστί το στέφανον του γάμου, μόνον θα έχουν μίαν απώλειαν και συγκατάβασιν εις την ασωτίαν χειρότεροι από τα Σόδομα και Γόμορρα...».** Δείτε περισσότερα: http://www.imdleio.gr/diaf/2007/062_st_Nilus-AX-notes-genetics.pdf

⁴³ Δεν αναγράφεται στον Επίτομο, επειδή δεν ειπώθηκε επίσημα το 1981 από τον π. Σεραφείμ Ρόουζ, αλλά στην έκδοση του βιβλίου του στα Ελληνικά εξηγείται από τον π. Δαμασκηνό πως τα (εκτενέστερα) χειρόγραφα των προφητειών έφτασαν στα χέρια του, και ότι για την αγία Ρωσία υπάρχουν προφητείες «και αλλού» (σελ. 3/77): www.imdleio.gr/diaf/files/proph/gen/2007_prophecies_agSerafeim_Sarov.pdf

⁴⁴ Όραμα Αγίου Ιω. Κροστάνδης & 15, με ερμηνευτικά σχόλια υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου: http://www.imdleio.gr/diaf/2007/06-ag_l_Krostand-auton.pdf

⁴⁵ Βλέπει επομένως, με το στέμμα, ο Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης, πραγματοποιημένη την δυνατότητα αναβίωσης της βασιλείας προς όφελος της Εκκλησίας (της χαρούμενης σύναξης κλήρου και λαού)...

Και όλοι οι γνωστοί Ρώσοι στάρετς έχουν προείπει, όπως αναγράφεται στον «Επίτομο» την αναβίωση ευσεβών εξουσιών σε Ρωσία, Ελλάδα, και άλλα Ορθόδοξα κράτη, και μάλιστα βασιλείων,⁴⁶ αν και τονίζουν ότι το πνεύμα τότε των Χριστιανών δεν θα έχει σχέση με το σημερινό φίλαρχο πνεύμα, αλλά θα είναι πολύ κοντά στο πνεύμα της Αποστολικής εποχής, με αδελφική αγάπη μεταξύ των πιστών και ανυπόκριτη ευσέβεια.

Ο παπά Ηλίας Διαμαντίδης ο Μυροβλύτης, που γεννήθηκε το 1880 στο χωριό Χουρμικιάντο των Σουρμένων του Πόντου είπε το εξής προφητικό: **«Θάρθει ένας καιρός που θα γίνουν οι άνδρες γυναίκες και οι γυναίκες άνδρες. Τότε θα πέσει μεγάλη κατάρα στον κόσμο. Θα γίνει πόλεμος στην Κωνσταντινούπολη και ο Ρώσος θα νικά. Θα πάει ως τον Ευφράτη ποταμό. Θ' ανοίξει η Αγία Σοφία και θα λειτουργηθεί. Ένας εξαδάκτυλος βασιλιάς θα είναι τότε».**⁴⁷

Ο Όσιος Δανιήλ ο εξ Αγαρηνών είδε, επί πλέον των όσων αναφέραμε πριν, κάτω από την Κωνσταντινούπολη να διατηρείται σε κατάσταση ύπνου ένας «γηραλέος» με στέμμα στην κεφαλή και Ευαγγέλιο στα χέρια του, όπως ο ίδιος έγραψε.⁴⁸ Το στέμμα δεν είναι εδώ απλά σύμβολο της ευσεβούς εξουσίας, αλλά πιο συγκεκριμένα δηλωτικό της βασιλείας. Εκείνο που χρειάζεται για να διατηρηθεί η ειρήνη, που επανήλθε με τη βοήθεια του «ισχυρού αγγέλου», είναι εξουσία που στηρίζεται σε πνευματικές βάσεις.

Η ειρήνη χρειάζεται για να μπορέσει η Εκκλησία να ανασυγκροτηθεί μέσω μιας «μαγιάς» πιστών, ώστε με τη σειρά της να συντελέσει στον επανευαγγελισμό και την πνευματική ανακαίνιση της ανθρωπότητας, επειδή **«λίγη ζύμη όλο το φύραμα ζυμώνει»** (Α Κορ. Ε-6). Και όπως βεβαίωνε ο γέροντας Παΐσιος: **«Υπάρχει η μαγιά κι αυτή η μαγιά κρατάει την Εκκλησία και την Ελλάδα. Γι' αυτή τη μαγιά ο Κύριος θα κάμει ότι θα κάμει».**⁴⁹

Ήδη ο κόσμος γνωρίζει, και θα γνωρίσει καλύτερα στο μέλλον (όταν ο γενικός πόλεμος πιασθεί με τα όπλα), τον έλεγχο των δημοκρατιών από υπόγεια συμφέροντα και πλανεμένες πνευματικά ομάδες (διασυνδεδεμένους τραπεζίτες, πετρελαϊκά και άλλα πολυεθνικά συμφέροντα, Μασόνους, Ιλουμινάτι, "σταυροφόρους" του πάπα, και άλλων ειδών αποκρυφιστές).⁵⁰ Δεν είναι όμως δυνατόν τον Χριστιανικό λαό να τον εκπροσωπεί σε μια Εκκλησιαστική Σύνοδο ένας άρχοντας που, ακόμα και αν δηλώνει Ορθόδοξος, ανήκει σε κάποια Μασονική ή άλλη αποκρυφιστική οργάνωση. Και ως τώρα στις Συνόδους ο ρόλος του βασιλιά ήταν ακριβώς να εκπροσωπεί τον ευσεβή λαό.

Ο γέροντας Δανιήλ ο Κατουνακιώτης (1843 - 1929), εξηγεί ότι η ευσεβής, και μάλιστα βασιλική, εξουσία είναι απαραίτητη για να γίνει γνήσια Οικουμενική Σύνοδος: **«Και πρώτον ιδίωμα όλων των Οικουμενικών Συνόδων είναι όπως συναθροίζονται ουχί διά**

⁴⁶ Ο αρχιεπίσκοπος Θεοφάνης του Ρολτβαν, συνόψιζε στα 1930 τις προφητείες που είχε λάβει από διάφορους γέροντες για τη Ρωσία: Ένας κραταιός Τσάρος (βασιλιάς) θα τοποθετηθεί στο θρόνο από τον ίδιο τον Κύριο. Θα είναι μεγάλος μεταρρυθμιστής, και ισχυρός στην Ορθόδοξη πίστη. Θα απομακρύνει τους άπιστους ιεράρχες της Εκκλησίας. Αυτός ο ίδιος θα είναι μία εξαιρετική προσωπικότητας, με καθαρή και αγία ψυχή. Θα διαθέτει ισχυρή βούληση. Θα είναι από τη δυναστεία των Ρομανώφ, μέσω της μητέρας του... **Αλλά αυτή η Ρωσία θα κρατήσει για πολύ μικρό διάστημα...** www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/26_prof_me_leptom.pdf (Επίτομος σ.208 - 9).

⁴⁷ Δείτε: <http://www.imdleio.gr/diaf/2009/img/Lamprini.pdf>

⁴⁸ Επειδή διατάχθηκε από την Παναγία έγραψε προς τον δεσπότη της Κοζάνης, και ένα ακόμη χειρόγραφο βρίσκεται στην Ι. Μ. Αγ. Διονυσίου Αγίου Όρους: **«Στ' αριστερά του θρόνου της Παναγίας, λίγο παρακάτω ήταν ένας άλλος θρόνος που καθόταν κάποιος γηραλέος, δεν ξέρω αν κοιμόταν ή αν ήταν ξύπνιος. Στην κεφαλή του είχε διάδημα και στα χέρια του κρατούσε ευαγγέλιο κλειστό που ήταν καταστόλιστο».** Σελ. 49 Προφητειών. Αν και ο Δανιήλ δεν γνώριζε ως φαίνεται τις προφητείες για τον μελλοντικό βασιλιά της Πόλης, αυτό επξηγείται σε υποσημείωση υπό του αντιγραφέως του χειρογράφου.

⁴⁹ Απάντηση του γέροντος στην ερώτηση πως θα μας βοηθήσει ο Θεός όταν οι Έλληνες ζουν αμαρτωλά. «Μαρτυρίες Προσκυνητών», Θεσσαλονίκη 2003, Ζουρνατζόγλου Νικόλαος, επισημναγός, σελ. 278. Και «Επίτομος» υπό ΛΜΔ σελ. 71. www.imdleio.gr/diaf/files/proph/2_epitomos_parts/11_gPaisios+.pdf

⁵⁰ Είχαν το θράσος μάλιστα να το διακηρύξουν στην τελετή των Ολυμπιακών αγώνων του 2012. Δείτε **«Αποκρυφιστικοί Ολυμπιακοί»:** http://www.imdleio.gr/diaf/2012/dark_olympics.html

προσταγών του Πάπα ή του δεινός Πατριάρχου, αλλά διά προσταγών Βασιλικών».⁵¹

10.92. Επειδή οι βροντώδεις φωνές των Θεολόγων της Εκκλησίας ασχολούνται με αιρέσεις που δεν είχαν ακόμη εκδηλωθεί όταν ο Ιωάννης βλέπει την όρασή του, γι' αυτό κρίνεται σκόπιμο να μην κοινοποιηθεί το περιεχόμενό τους, ώστε να μην θεωρηθεί ότι οι Σύνοδοι κινούνται κάτω από κάποια αναγκαστική καθοδήγηση, αλλά να αφεθούν οι Θεολόγοι μόνοι τους να ερευνήσουν, αναγνωρίσουν και απορρίψουν τις αιρέσεις, κρίνοντας με την ελεύθερη προαίρεσή τους. Έτσι ο Ιωάννης εμποδίζεται να καταγράψει όσα άκουσε: **«Και όταν λαλήσανε οι επτά βροντές, επρόκειτο να γράφω. Αλλά άκουσα φωνή από τον ουρανό να λέει. Σφράγισε αυτά που λαλήσανε οι επτά βροντές και μην τα γράψεις».**

Επειδή εκείνο το οποίο είναι ωφέλιμο και πρέπει να ενδιαφέρει τους Χριστιανούς είναι η σειρά και η πνευματική ερμηνεία των γεγονότων και όχι η τοποθέτησή τους στον γήινο μηχανικό χρόνο, ας θυμηθούμε ότι **η Εκκλησία σαν σώμα Χριστού πρέπει να ακολουθήσει την πορεία που ακολούθησε σωματικά (σ' αυτή τη ζωή) το Αρχέτυπό της, που είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός.**⁵² Έτσι πριν τα πάθη του Κυρίου που, κατ' αναλογία, η Εκκλησία σαν σύνολο, θα τα περάσει την εποχή του τελικού Αντιχρίστου, όπως μας είπε ο άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ, **θα υπάρξει επίσης και η περίοδος της «αναλαμπής» της Ορθοδοξίας ενωρίτερα, που αντιστοιχεί στην θριαμβευτική είσοδο του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ.** Αυτή η είσοδος γίνεται στην «τωρινή Ιερουσαλήμ» που είναι η ζωή (με την σάρκα) στον κόσμο αυτό, και επομένως **με κέντρο την αγωνιζόμενη στη γη Εκκλησία**⁵³ θα γίνει η τελευταία μεγάλη πνευματική αναγέννηση, όχι μερικά και τοπικά όπως συνέβαινε και στο παρελθόν, αλλά **συνολικά**, στους καλοπροαίρετους ανθρώπους των λαών όλου του κόσμου που αναζητούν τον αληθινό Θεό.

10.93. **Θα είναι πνευματική αυτή η αναγέννηση, αντίστοιχη της εορτής της Κυριακής των Βαΐων, αλλά δεν θα υπάρξει σωματική είσοδος του Κυρίου και πάλι στον κόσμο, αφ' ενός γιατί είπαμε ότι η ζωή του Αρχετύπου εφαρμόζεται πλέον στην Εκκλησία, και αφ' ετέρου διότι ο ίδιος ο Κύριος είπε ότι δεν θα επιστρέψει πλέον δημόσια με σωματική μορφή, παρά μόνο όταν έρθει σαν κριτής στην 2α Παρουσία με πλήρη φανέρωση τότε της θείκης δύναμής Του και με την συνοδεία όλων των αγγελικών τάξεων.**⁵⁴ **Βρίσκονται επομένως σε πλάνη όσοι**

⁵¹ Γέροντας Δανιήλ ο Κατουνακιώτης: «Επίσης ημείς, αναδιφώντας τα πρακτικά των Αγίων Συνόδων και μάλιστα παρά τω Δοσιθέω της Δωδεκαβίβλου, εν σελ. 1018, βλέπομεν ότι **διά να συγκροτηθεί μία τοιαύτη Ιερά Σύνοδος, πρώτον δέον όπως εφαρμοσθώσι τέσσαρα χαρακτηριστικά ιδιώματα, και ούτω να γίνει η έναρξ της, ως διείληπται, Ιεράς Συνόδου. Και πρώτον ιδίωμα όλων των Οικουμενικών Συνόδων είναι όπως συναθροίζονται ουχί διά προσταγών του Πάπα ή του δεινός Πατριάρχου, αλλά διά προσταγών Βασιλικών.** Δεύτερον όπως γίνει πρώτον συζήτησις περί πίστεως και ακολούθως να εκτίθεται απόφασις και όρος δογματικός εις κάθε μίαν από τας Οικουμενικάς. Τρίτον όπως ώσι πάντα τα εκτιθέμενα παρ' αυτών δόγματα και οι κανόνες Ορθόδοξα, ευσεβή και σύμφωνα ταις θείαις Γραφαίς και ταις προλαβούσαις Οικουμενικαίς Συνόδοις. Και τέταρτον όπως άπαντες οι Ορθόδοξοι Πατριάρχαι και Αρχιερείς της καθ' ημάς Εκκλησίας συμφώνως αποδεχθώσι τα παρά των Οικουμενικών Συνόδων διορισθέντα και κανονισθέντα. (Φωνή εξ Αγίου Όρους. Διά την προσεχή Οικουμενικήν Σύνοδον. σελ. 15). http://www.imdleo.gr/diaf/books/gerDaniel_Oik-Syn.pdf

⁵² Είχε πχ αναφερθεί στον «**Επίτομο**» των Προφητειών (σελ. 104), η αντιστοίχιση που έκανε ο Άγιος Σεραφείμ του Σαρώφ των παθών του Χριστού προς την δοκιμασία των πιστών την εποχή του τελικού Αντιχρίστου: **«Και στις ημέρες αυτής της μεγάλης θλίψης, από την οποία δεν θα σωζόταν κανείς άνθρωπος, αν για χάρη των εκλεκτών δεν περιεκόπτοντο αυτές οι ημέρες, σ' αυτές τις ημέρες, οι πιστοί που θα έχουν απομείνει πρόκειται να βιώσουν οι ίδιοι, κάτι σαν αυτό που βιώθηκε από τον ίδιο τον Κύριο, όταν κρεμάμενος επί του Σταυρού, όντας τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, αισθάνθηκε τον Εαυτό του τόσο εγκαταλειμμένο από τη Θεότητά Του, που εκραύγασε προς αυτήν: «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες»; Οι τελευταίοι Χριστιανοί επίσης, θα βιώσουν στον εαυτό τους μία παρόμοια εγκατάλειψη της ανθρωπίνης φύσεώς τους από την Χάρη του Θεού»...** Θα οφείλεται στις εξωτερικές συνθήκες, κυρίως, αυτή η αίσθηση εγκατάλειψης, προκειμένου περί των πιστών, γιατί ο ίδιος άγιος λέει ότι όσοι λένε την «Ευχή του Ιησού» θα έχουν μεγάλη παρηγοριά μέσα τους.

⁵³ Γι' αυτό αντιδιαστέλλεται από την «άνω Ιερουσαλήμ η οποία είναι ελευθέρα, και είναι μητέρα όλων μας» (Γαλ. Δ 25-26), δηλ. η Εκκλησία, ελεύθερη από την γήινη ματαιότητα είναι μόνο στον Ουρανό, από τον οποίο την βλέπει να κατεβαίνει και ο Ιωάννης «και μου έδειξε την πόλη, την Αγία Ιερουσαλήμ, να κατεβαίνει από τον ουρανό, από το Θεό», γράφει στο τέλος της Αποκάλυψης.

⁵⁴ Όπως απάντησε στον αρχιερέα ο Ιησούς: **«σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ»** (Ματθ. Κστ-64), και προείπε

αναμένουν πριν την Δευτέρα Παρουσία την σωματική έλευση του Κυρίου ή των Αποστόλων και άλλων Αγίων για να υπάρξει απ' ευθείας διακυβέρνηση των γήινων πραγμάτων από αυτούς!...

10.94. Πριν από την είσοδο στα Ιεροσόλυμα, ο Χριστός ανασταίνει τον Λάζαρο, που εσωτερικά ερμηνεύεται ότι **ανασταίνει τον νου, κατά τον άγιο Κύριλλο,⁵⁵** δηλ. λίγο πριν την αναλαμπή της Ορθοδοξίας, κατά την οποία αναγεννάται πνευματικά η ανθρωπότητα, ο Χριστός ανασταίνει τον νου των πιστών, ο οποίος είχε «πεθάνει» σαν άλλος Λάζαρος, από την εμπαθή προσκόλληση στα (τέσσερα) στοιχεία του κόσμου αυτού, κατά τον **άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή**. Ο Λάζαρος είναι φίλος του Χριστού, γι' αυτό εκπροσωπεί όσους αγάπησαν τον Χριστό αλλά παρασύρθηκαν από κοσμικές περιστάσεις.⁵⁶ Γι' αυτό και η ίδια η Εκκλησία καθαρίζεται από τις εκκοσμικευμένες ιδέες και πρακτικές κατά την **τελευταία**, Ογδόη Οικουμενική Σύνοδο, όπως μελετήσαμε ήδη. Και επειδή η αγία και τελειωτάτη σκηνή είναι κατά τους Πατέρες η Εκκλησία, γιαυτό και όσα ο Κύριος Ιησούς έπραξε κατά την **εορτή της Σκηνοπηγίας** αποδιώξας με ένα μαστίγιο τους εμπορευομένους από το ναό (Μαθ. Κα 12-13), τα αυτά αναλογικά θα πράξουν οι θεολόγοι της Εκκλησίας με το μαστίγιο του λόγου του Θεού, καθαρίζοντάς την από το κοσμικό πνεύμα που όλα τα εμπορεύεται.

Και είναι τελευταία η Ογδόη Σύνοδος, διότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος λέει ο «ισχυρός άγγελος», που είναι ο ίδιος ο Κύριος (συνοδευόμενος από την θριαμβεύουσα Εκκλησία), και γι' αυτό έχει όλη την κτίση (στεριά και θάλασσα) κάτω από τα πόδια του. «Και ο άγγελος, που είδα να στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη, σήκωσε το χέρι του το δεξί στον ουρανό και ορκίστηκε σ' Αυτόν που ζει στους αιώνες των αιώνων, ο οποίος έχτισε τον ουρανό και όσα υπάρχουν σ' αυτόν, και τη γη και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, και τη θάλασσα και όσα υπάρχουν σ' αυτήν, ότι χρόνος πια δεν υπάρχει».

Ο όρκος αυτός είναι ισχυρός επειδή και ο «άγγελος» αυτός δεν είναι ένα απλό λογικό κτίσμα που όσα ορκίζεται τα γνωρίζει έμμεσα, αλλά **είναι ο Υιός του Θεού**, που έχει τελεία γνώση όλων λέει, γι' αυτό και ορκίζεται στον Πατέρα που τον απέστειλε, και είναι σύνηθες στην Γραφή ο Θεός να ορκίζεται στον Εαυτό του.⁵⁷ Αλλά και ανθρωπίνως το «**Αρνίον**», ο Ιησούς Χριστός γνωρίζει τα απόρρητα, έχοντας ανοίξει τις σφραγίδες όλων των γεγονότων ως και αυτής της Συντελείας, όπως μάθαμε ήδη. Αυτό μας βεβαιώνει ότι ο Θεάνθρωπος είναι ο μόνος κατάλληλος λόγω της βεβαιότητάς του αυτής να **ορκίζεται ότι δεν υπάρχει πλέον χρόνος**.

Δεν αναφέρεται στον μηχανικό χρόνο ο Κύριος, γιατί γι' αυτόν θα αρκούσε μια απλή δήλωση από ένα διακονούντα άγγελο, αλλά **ορκίζεται για την ολοκλήρωση του μυστηρίου της σωτηρίας των ανθρώπων που θα συμβεί με τα γεγονότα του έβδομου σαλπίσματος: «... στις ημέρες της φωνής του έβδομου αγγέλου, όταν μέλλει να σαλπίζει, τότε επιτελέστηκε το μυστήριο του Θεού, καθώς ευαγγέλισε (χαροποιά προ-ανάγγειλε) στους δούλους Του, τους προφήτες».** Είναι η σοβαρότητα του θέματος που κάνει τον «**Ισχυρό Άγγελο**» να ορκίζεται. Βεβαιώνεται, έτσι, άνωθεν ότι όχι ο μηχανικός χρόνος των φυσικών φαινομένων, αλλά **ο χρόνος των μεγάλων Εκκλησιαστικών γεγονότων έχει τελειώσει**, και μέχρι την 2α Παρουσία δεν πρέπει η Εκκλησία να αναμένει άλλη παράταση, αλλά να γνωρίζει

στους Μαθητές Του: «*καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης*» (Ματ. Ιγ-26). Και οι άγγελοι είπαν στους Αποστόλους κατά την Ανάληψη: «*οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν*». (Πρ. Α-11).

⁵⁵ Δείτε περισσότερα για την έννοια της ανάστασης του νου των ανθρώπων και την αναλαμπή της Ορθοδοξίας στον «Μαρμαρωμένο Βασιλιά»: http://www.imdleio.gr/diaf/2009/marmarBas/marmar_bas.pdf

⁵⁶ Ο ίδιος ο Κύριος **φίλους αποκάλεσε τους μαθητές του**, και γενικότερα **όσους τηρούν τις εντολές Του**: «Εσείς θα είστε φίλοι μου, εάν πράττετε όσα εγώ σας δίνω εντολή» (Ιω ΙΕ-14). Επίσης: «Λέγω δε σε σας τους φίλους μου, μη φοβηθείτε από των φονευόντων το σώμα»... (Λουκ Ιβ-4). Και για τον Λάζαρο είχε πει ο Κύριος: «Λάζαρος ο φίλος μας έχει κοιμηθεί, αλλά πηγαίνω να τον ξυπνήσω»... (Ιω. Ια-11).

⁵⁷ Λέει πχ ο απόστολος Παύλος: «Επειδή όταν έκανε την επαγγελία στον Αβραάμ ο Θεός δεν είχε κανένα μεγαλύτερό Του για να ορκισθεί σ' αυτόν, ορκίσθηκε στον Εαυτό του» (Εβ. Στ-13).

ότι η (γνήσια) 8η Οικουμενική Σύνοδος αποτελεί το τελευταίο μεγάλο χαροποίο γεγονός στην ιστορία της.

10.95. Πριν την αγία 8η Οικουμενική Σύνοδο αλλά και μετά από αυτήν, θα γίνονται παρασυρμένες από το κοσμικό πνεύμα, θεατρικού τύπου συνάξεις «αγάπης», και «ειρήνης» μεταξύ όλων των θρησκειών και των Χριστιανικών "ομολογιών" καθώς και των Ορθοδόξων. Όπως όμως έλεγε η γερόντισσα Μακαρία η Ρωσίδα (+1993), η ίδια η Θεοτόκος θα επιλέξει από όλη τη Γη τα πρόσωπα που θα συμβάλλουν στην επαναφορά της ορθής διακήρυξης της πίστης, που όπως είδαμε θα γίνει διά της αγίας 8ης Οικουμενικής Συνόδου: **«Η Παναγία θα διασχίσει όλη τη γη και θα έρθει με όλη της τη δόξα στη Ρωσία για να επαναφέρει την ορθή πίστη. Όταν θα έρθει η Παναγία θα φτιάξει τα πράγματα όχι κατά τη θέλησή τους (των πλανημένων) αλλά κατά τη θέλησή της, όπως θα ορίσει ο Σωτήρας Χριστός. Για λίγο καιρό θα επανέλθει η ορθή πίστη».**⁵⁸

Η ίδια φωνή από τον Ουρανό, λέει ο Ιωάννης, που τον πρόσταξε να μην γράψει όσα «ελάλησαν οι 7 βροντές», του λέει τώρα να πάρει από τον άγγελο το μικρό βιβλίο και να το «καταφάει», δηλ. όχι απλώς να το καταπιεί αλλά να «χωνέψει» καλά το περιεχόμενό του, το οποίο αν και στο στόμα του θα είναι γλυκό σαν μέλι, θα του πικράνει την κοιλιά: **«Και η φωνή που άκουσα από τον ουρανό πάλι μιλά μαζί μου και λέει. Πήγαινε, λάβε το μικρό βιβλίο το ανοιγμένο στο χέρι του αγγέλου που στέκεται πάνω στη θάλασσα και πάνω στη γη. Και πήγα προς τον άγγελο, λέγοντάς του να μου δώσει το βιβλίο το μικρό. Και μου λέει. Λάβε και κατάφαγέ το, και θα σου πικράνει την κοιλιά, αλλά στο στόμα σου θα είναι γλυκό σαν μέλι».** (10,8-9)

Με βάση όσα ήδη εξηγήσαμε, αν και δεν επιτρέπεται στον Ιωάννη να γράψει όσα «ελάλησαν οι επτά Βροντές» δηλ. να αναφέρει λεπτομέρειες για το Θεολογικό έργο των Έκκλησιών κατά των αιρέσεων, που ιδιαίτερα την εποχή του «Γενικού Πολέμου» δρουν με μεγάλη υποκρισία προσπαθώντας να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς κατά τον λόγο του Κυρίου (Ματθ. Κδ-24), όμως του δίνεται εντολή να προφητεύσει και πάλι με βάση όσα περιέχει το μικρό βιβλίο του ισχυρού αγγέλου.

10.96. Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος, τρώγοντας αυτό το μικρό σε μέγεθος βιβλίο, που περιέχει την υπολειπόμενη να προφητευθεί (σύντομη) πορεία της Εκκλησίας, από της εποχής της ειρήνης μετά τον 3ο παγκόσμιο πόλεμο μέχρι τη 2α Παρουσία, αισθάνεται να πικραίνεται η κοιλιά του. Επειδή το βιβλίο μεταδίδει σ' αυτόν πνευματική τροφή, όπως παλιότερα και στον προφήτη Ιεζεκιήλ,⁵⁹ η «κοιλιά» εδώ δεν είναι υλική και σωματική αλλά πνευματική και δηλώνει την καρδιά του, το κέντρο της ψυχής του.

Και ο ιερός Χρυσόστομος ερμηνεύοντας το λόγο του Κυρίου: **«Ο πιστεύων σε Εμένα, καθώς είπε η Γραφή, ποταμοί θα ρεύσουν ύδατος ζώντος από την κοιλιά του»**, εξηγεί: **«Κοιλιά εδώ την καρδιά λέει όπως ακριβώς και αλλού λέγει ...και τον νόμο σου εν μέσω της κοιλίας μου».**⁶⁰

Όμως δεν είναι λογικό η πνευματική τροφή να πικραίνει την καρδιά. Διότι πάλι ο Χρυσόστομος λέει:⁶¹ **«και για μεν την αισθητή τράπεζα αν κάποιος φάει από τα φαγητά**

⁵⁸ Επώθησε στις 11 Ιουλίου 1986. Η απόφαση της Συνόδου θα ενισχύσει τους αληθινούς Χριστιανούς για να αντιμετωπίσουν τον Αντίχριστο και τις πλάνες των ανθρώπων του. Η αλήθεια θα διακηρυχθεί για μικρό σχετικά διάστημα, επειδή η Συντέλεια είναι πλέον πολύ κοντά: www.imdleo.gr/diaf/2012/Makararia_proph.pdf

⁵⁹ Ιεζ. (Β 8-10, Γ 1-4).

⁶⁰ «...και δηλών ότι περί τοῦ νοητοῦ διελέγετο πόματος, ἐπάγει Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ Γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Κοιλίαν ἐναυθα τὴν καρδίαν φησὶ, καθάπερ καὶ ἀλλαγὸν φησὶ· Καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου». Στο κατά Ιωάννην ἅγιο Ευαγγέλιο (PG 59, σελ. 283).

⁶¹ «Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς αισθητῆς τραπέζης κὰν βρωμάτων περισσότερον μεταλάβῃ τις, τὴν κοιλίαν ἀλγεῖ, καὶ τῶν ἐντοσθίων εἰλισσομένων βλάβην οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐργάζεται· ἐπὶ δὲ τῆς πνευματικῆς τραπέζης τούναντίον· ἐὰν αὐτὴν ἀπλήστως ἐντροφήσῃ, δυνήσῃ καὶ βίον κατορθώσασθαι καὶ πρᾶξιν θεάρεστον ἐπιτηδεῦσαι· καὶ ὅσον πλείονα τρυφᾷ, τοσοῦτον πρὸς πλείονα πόθον διεγείρεις σαυτόν». 3η Ομιλία στη Γένεση (PG 56, σ. 525).

περισσότερο (του κανονικού), θα πονέσει την κοιλιά του, και περιπλέκοντας τα εντόσθιά του θα προκαλέσει όχι τυχαία βλάβη. Όσον αφορά όμως την πνευματική τράπεζα συμβαίνει το αντίθετο. Εάν αυτήν την εντρυφήσεις με απληστία, θα μπορέσεις και βίο (ενάρετο) να κατορθώσεις και πράξη θεάρεστο να επιτελέσεις. Και όσο περισσότερο την απολαμβάνεις τόσο προς περισσότερο πόθο διεγείρεις τον εαυτό σου». Και επίσης στην ερμηνεία του ψαλμικού: «Πόσο γλυκά είναι στο λάρυγγά μου τα λόγια Σου (Θεέ μου), περισσότερο από μέλι στο στόμα μου. Γλυκό μεν το μέλι έως τον φάρυγγα... τα δε λόγια του Θεού γλυκαίνουν καρδιά και ψυχή», λέει επίσης ο Χρυσόστομος.⁶²

10.98. Επομένως αυτή η πίκραση της κοιλιάς του Ιωάννη δεν αναφέρεται στην δική του ωφέλεια, αλλά στην ωφέλεια των ακροατών του προφητικού του κηρύγματος, διότι έχοντάς τους όλους μέσα στην διευρυμένη από αγάπη καρδιά του, αντιλαμβάνεται ότι λίγοι θα ωφεληθούν, ενώ πολλοί θα τον ακούσουν χωρίς να θελήσουν να διορθωθούν και να σωθούν. Κατά παρόμοιο τρόπο και ο προφήτης Ιερεμίας συμπονώντας τους συμπατριώτες του έλεγε «πονώ στην κοιλιά μου»,⁶³ γιατί έβλεπε τη συμφορά από τους βαρβάρους πολεμιστές που έρχονταν εναντίον του αμετανόητου λαού του. Ο Ιωάννης εδώ εκπροσωπεί όλους τους κήρυκες της Εκκλησίας των εσχάτων καιρών, που θα λάβουν από το Θεό τη χάρη να μιλήσουν προφητικά: «Και μου λένε. Πρέπει πάλι να προφητέψεις σε λαούς και σε έθνη και σε γλώσσες και σε βασιλιάδες πολλούς».

Προηγούμενα τεύχη:

http://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_a.pdf

http://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_b.pdf

http://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_c.pdf

http://www.imdleo.gr/apocalypse/apocalypse_d.pdf

Γενικά, επί πλέον τεύχη και video:

<http://www.imdleo.gr/apocalypse/ap/apoc.html>

συνεχίζεται...

13-5/26-5-2013, Κυριακή του Παραλύτου
Λεόντιος Μοναχός Διονυσιάτης

www.imdleo.gr

⁶² «Ὡς γλυκέα τῶ λάρυγγί μου τὰ λόγιά σου, ὑπὲρ μέλι τῶ στόματί μου. (Ψ.118) Γλυκὸ μὲν τὸ μέλι ἕως τοῦ φάρυγγος, ἐπεὶ εἰς κοιλίαν καὶ εἰς ἀφεδρῶνα χωρεῖ· τὰ δὲ λόγια τοῦ Θεοῦ γλυκαίνουσι καρδίαν καὶ ψυχὴν». (PG 55, σ. 694).

⁶³ «Ὁ μὲν γὰρ (Ιερεμίας) βαρβάρους ἐπιόντας ὄρων, ἔλεγε, Τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ» λέει ο Χρυσόστομος (PG 60, σ. 465).